

STENOGRAMA

ședinței de audiere în Comisiile reunite pentru învățământ, știință, tineret și sport ale Camerei Deputaților și Senatului a domnului Daniel Funeriu, candidat la funcția de ministru al educației, cercetării, tineretului și sportului din ziua de 29 octombrie 2009

Ședința a început la ora 10,00.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Doamnelor și domnilor colegi,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

S-au reunit astăzi, în conformitate cu procedurile prevăzute de Constituție, Comisiile de învățământ, tineret și sport din cele două Camere ale Parlamentului, în vederea procedurii de audiere a candidatului pentru viitorul Minister al Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în Guvernul propus de către candidatul la funcția de prim-ministru, domnul Croitoru și care va fi prezentat împreună cu programul acestuia într-o ședință a Camerelor reunite, am înțeles, miercurea viitoare.

Conform procedurilor parlamentare, candidatul pentru funcția de ministru al educației, cercetării, tineretului și sportului este domnul Daniel Funeriu, care a fost invitat în fața comisiilor noastre pentru audiere și pentru a i se acorda un vot cu care să meargă în plenul celor două Camere.

Conform procedurilor avem câteva lucruri de pus la punct.

În primul rând constat, așa cum mi-au comunicat secretarii celor două comisii, că suntem în cvorum.

De asemenea, am aici niște înlocuiri pentru grupurile parlamentare, conform procedurilor, pentru persoanele care nu sunt prezente și au înlocuitor. O să le citesc și pe acestea.

Pentru ca să ne putem desfășura ședința în bune condiții, conform principiului alternanței la conducere, voi avea onoarea să conduc această ședință alături de domnul profesor doctor, președinte al Comisiei din Senat, domnul profesor doctor Hărdău.

Și mai avem de îndeplinit o chestiune, sper că toată lumea să fie de acord, conform art. 11 din sesiunea a III-a a Regulamentului celor două Camere, a ședințelor reunite ale celor două Camere fie în comisii, fie în plen, dar mai ales în ședințele în comisii, se spune că nu sunt publice și în mod excepțional poate fi admisă prezența presei și a publicului, dacă dumneavoastră veți da un vot.

Eu cred că nu este aceasta o problemă, dar este o formalitate, ca nu cumva să viciem o astfel de importantă audiere cu o astfel de procedură.

Deci, cine este pentru ca să fie publică această ședință? Vă rog să vă exprimați prin vot.

Voturi împotriva?

Abțineri?

Unanimitate de voturi.

Vă mulțumesc foarte mult.

Nici nu mă așteptam, pentru că noi întotdeauna am avut o comisie în care ne-am desfășurat activitatea în mod deschis și transparent.

Am convenit împreună cu domnul președinte Hărdău să funcționeze în felul următor această audiere.

Să permitem candidatului să-și prezinte în 25 de minute, maxim 30 de minute proiectul cu privire la domeniile educației, cercetării, sportului și tineretului, din programul de guvernare pe care echipa Croitoru ne-o propune, după care să dăm posibilitatea să pună întrebări sau să-și prezinte opiniile colegii noștri din cele două comisii, cu rugămintea specială ca la faza de întrebări să punem cel mult două întrebări de vorbitor.

Suntem două comisii mari, cu număr mare de membri, suntem peste 40 de membri și în ideea, fără să avem limită de timp, în orice caz nu punem nici o limită de timp. Rugămintea este fiecare să se gândească la maxim două întrebări.

Dacă în legătură cu cele pe care vi le-am propus, vizavi de procedurile acestei ședințe comune de audieri există observații din partea dumneavoastră?

Dacă nu există, eu am convenit aceasta, împreună cu domnul profesor Hărdău, a fost și domnia sa de acord. Deci, putem să intrăm în ședința propriu-zisă.

Dau cuvântul domnului candidat Daniel Funeriu pentru a face prezentarea domniei sale, în legătură cu proiectul privind domeniile educației, cercetării tineretului și sportului din programul de guvernare 2009-2012 al Guvernului propus de către primul-ministru nominalizat ca și candidat la această funcție, Croitoru.

Aveți cuvântul, domnule candidat.

Domnul Daniel Funeriu:

Bună ziua!

Domnule președinte,

Doamnă ministru Andronescu,

Domnule ministru Hărdău,

Doamnelor și domnilor,

În primul rând, permiteți-mi să vă mulțumesc pentru întâlnirea de astăzi. Văd că suntem privilegiați față de celelalte comisii, văd că cel puțin din ceea ce am văzut la televizor avem o sală mai spațioasă, mai bine dotată, decât celelalte comisii.

Într-adevăr, am să vă prezint astăzi educația, cercetarea, tineretul și sportul în viziunea Guvernului propus Parlamentului României de către domnul Lucian Croitoru.

Ceea ce vă propun, doamnelor și domnilor, este o scurtă trecere în revistă a ceea ce voi prezenta.

În primul rând, voi prezenta câteva repere biografice, cum nu sunt poate o persoană foarte cunoscută în această lume politică. Mai apoi voi prezenta o viziune generală asupra sistemului educațional, asupra lucrurilor care s-au întâmplat în sistemul educațional și cele care urmează să se întâmple.

Voi discuta apoi despre educație, cercetare, tineret și sport, după care voi prezenta câteva concluzii și aștept întrebările dumneavoastră, aștept discuția pe care o putem avea împreună pe această temă.

Îmi permit să mă ridic în fața dumneavoastră și să mă prezint foarte succint.

Numele meu este Daniel Petru Funeriu, am 38 de ani, sunt născut în Arad și educat în Timișoara.

La vârsta de 17 ani, în 1988 m-am stabilit în Franța, unde mi-am terminat liceul, am luat bacalaureatul la Strasbourg, mi-am continuat cariera școlară făcând o școală de elită în domeniul chimiei din Strasbourg, iar în 1999 am obținut doctoratul în chimie, lucrând cu un profesor Jean-Marie Lehn care a obținut premiul Nobel pentru chimie, după care un an de zile am funcționat conferențiar la Colege de France la Paris, iar mai apoi am fost cercetător la un institut de cercetări din Statele Unite, unde am activat trei ani, după care timp de cinci ani am condus un proiect de cercetare pentru Guvernul Japoniei, în Japonia, iar din 2006 am câștigat o finanțare de 2 milioane de euro din partea Uniunii Europene, care este o finanțare pentru proiecte europene de excelență, pentru a-mi continua activitatea de cercetare la Universitatea Tehnică din München.

Revenirea mea în Europa în 2006 a marcat și începutul formal al implicării mele în tot ceea ce înseamnă eforturile de reformă a educației din România.

Nu este mai puțin adevărat – și aici vreau să fac o precizare care mi se pare foarte importantă – că după plecarea mea din România, din 1988 primul meu contact cu mediul educației, cu mediul politic, cu mediul vieții publice din România s-a produs în 2003, la invitația doamnei ministru Andronescu, care la vremea respectivă a avut amabilitatea să mă invite la o discuție la minister, discuție cu ocazia căreia am înțeles atât necesitatea implicării oamenilor tineri în viața politică din România, cât și faptul că putem într-adevăr să facem o diferență în ceea ce privește domeniul educației și cercetării.

În perioada de la sfârșitul anului 2008 până la mijlocul anului 2009 am reprezentat România în Parlamentul European, în calitate de europarlamentar ales pe listele Partidului Liberal Democrat, mai apoi fuzionat cu Partidul Democrat Liberal.

Voi spune câteva cuvinte despre viziunea generală în ceea ce privește educația.

Cred că cel mai important lucru care va defini acțiunea pe care o voi avea în calitate de ministru, dacă dumneavoastră îmi acordați încrederea, doamnelor și domnilor, este, să spun încă de la început, că ceea ce eu consider în acest moment este că o bună parte din reforma educației, despre care discutăm de atât de multă vreme, a fost realizată prin punerea în funcțiune, bineînțeles așteptăm răspunsul Curții Constituționale, prin introducerea noii Legi a educației.

Aș dori să spun că din punctul meu de vedere, ceea ce este evident, este că educația este un domeniu particular, diferit de celelalte domenii, în care trebuie să fim foarte conștienți de faptul că schimbările structurale în educație necesită timp și angajamente care depășesc orizontul unui ciclu electoral sau durata de viață a unui Guvern.

Este limpede că educația din România nu începe și nu se termină cu un ministru.

Este limpede că educația din România are o memorie instituțională, are o caracteristică cumulativă și fiecare ministru, fiecare jucător pe piața educației, în viața educației din România, trebuie să se plaseze într-un demers de continuitate. Continuitatea este și cuvântul care va caracteriza ministeriatul meu, dacă îmi veți acorda încrederea, doamnelor și domnilor. De ce? Pentru că eu cred că, în pofida

tuturor luptelor politice din jurul educației s-au petrecut niște lucruri foarte importante în ultima vreme.

Le prezint succint în acest diapozitiv. Ceea ce sunt două documente esențiale pentru viața educației din România care au apărut este vorba de Pactul național pentru educație, vedeți că am pus că în domeniul educației sunt acțiuni, evident de ordin tehnic și acțiuni de ordin politic.

Un document esențial este Pactul național pentru educație în conceperea căruia mi-am adus și eu modesta mea contribuție și pe care înțeleg să-l respect.

Cred că este în onoarea tuturor partidelor din România faptul că am reușit să ne strângem în jurul unui proiect educațional pentru România. În urma acestui pact a apărut această lege a educației, această nouă lege a educației, pe care o salut și care cred că a fost rezultatul unor eforturi foarte mari, din partea a foarte mulți oameni și cred că mandatul de până acum al Guvernului precedent a fost foarte util pentru a ne aduce în acest punct.

Vreau să spun de la început că misiunea pe care mi-o văd este aceea de a operaționaliza această lege, de a pune în aplicare această lege. Cred că aceasta este principala misiune pe care o voi lua foarte serios și sper că în aceste condiții voi avea întreg sprijinul comisiei pe care o reprezentați astăzi.

Voi stabili câteva repere care izvorăsc din această lege, în ceea ce privește învățământul preuniversitar, învățământul superior și cercetarea fără, evident, a pretinde nici să fiu exhaustiv, nici să scurtez lucrurile mai mult decât este cazul.

În învățământul preuniversitar sunt șase lucruri majore pentru care aș dori să vă cer sprijinul, pentru a le pune în aplicare.

În primul rând, în urma noii legi se va produce o dinamizare a ciclurilor de învățământ. Prefer să spun dinamizare, prefer să nu mai folosesc foarte des cuvântul reformă, pentru că cel mai important pas al reformei a avut loc – noua Lege a educației naționale.

Mai apoi, un lucru esențial este modernizarea curriculumului și a procedurilor de evaluare. Din nou, evit să spun examene, pentru că vom avea evaluări și vom avea examene. Este un concept fundamental diferit de ceea ce a fost până acum

Mai departe. Un lucru esențial, față de care sunt foarte atașat, este descentralizarea și depolitizarea. Vreau să insist asupra depolitizării. De ce, doamnelor și domnilor? Pentru că noi, oamenii școlii, din păcate, suntem permanent într-un conflict de loialitate.

Noi suntem investiți cu o funcție politică, fie că suntem deputați, miniștri sau orice altceva. Trebuie să răspundem unor viziuni ale partidelor politice care, în domeniul educației, din păcate, uneori a fost puțin prea îngustă pentru acest sistem.

Deci, suntem prinși între această permanentă loialitate față de partid sau uneori, în realitate, față de elev, față de sistemul educațional. Și știți foarte bine că, din păcate, de multe ori partidele noastre ne cer să avem mai degrabă fața spre partid decât fața înspre sistemul educațional.

Vreau să spun foarte clar aici. Dacă voi avea onoarea să fiu investit în această funcție de Parlamentul României, ministeriatul meu se va caracteriza prin faptul că voi avea permanent fața către sistemul educațional.

Pe lângă descentralizare, depolitizare, această nouă lege va introduce o dinamizare a politicilor de resurse umane.

Mai mult, educația timpurie va deveni o prioritate națională, iar educația permanentă va reprezenta o necesitate a sistemului educațional și va fi tratată ca atare.

Am să mă opresc câteva minute asupra a tot ceea ce înseamnă dinamizarea ciclurilor de învățământ, care sunt: clasa pregătitoare în învățământul obligatoriu, vom încerca să avem o cuprindere de sută la sută a elevilor din clasa pregătitoare în ciclul obligatoriu, vom avea învățământ gimnazial până la clasa a VIII-a, învățământul liceal va conține trei elemente. Va putea fi: teoretic, uman și real, tehnologic sau vocațional. Am pus aici o linie albastră după clasa a X-a, când copiii care urmează învățământul tehnologic vor putea atinge un nivel trei din cadrul european al calificărilor.

Această dinamizare a ciclurilor de învățământ, bineînțeles pentru a avea o punere în aplicare eficace va trebui evident să formăm personal implicat în particular în introducerea clasei pregătitoare în cursul cel obligatoriu. Mai apoi, desigur, vor fi necesare decizii administrative privind amplasarea și dotările necesare trecerii acestei clase pregătitoare în ciclul obligatoriu și o măsură care eu consider că este fundamentală, este constituirea consorțiilor școlare, care cum bine știți, vor fi înțelegeri contractuale între unități școlare dintr-o arie geografică, pentru a permite mobilitatea personalului între diferite unități școlare și punerea în comun a unor baze materiale.

Un lucru care este deosebit de important și a cărui punere în practică a început să fie în mandatul acestui Guvern, de fapt este o măsură care a început să fie pusă în practică de foarte multă vreme, este dotarea tuturor școlilor cu calculatoare adaptate la internet.

Unul dintre cele mai importante elemente în acest sistem este curriculum și procedurile de evaluare.

Curriculumul va fi bazat pe competențe. Aceste opt competențe cheie, nu am reinventat roata, ele sunt competențe care sunt admise, care sunt general recunoscute la nivel european, le vedeți pe ecran cele opt competențe cheie. Am să mă opresc. Nu am să intru foarte mult în detalii. Am să mă opresc asupra unei competențe pe care eu o consider fundamentală pentru viața elevului din România. Este vorba de competența nr. 4 care sunt competențe axiologice sau de valorizare. Capacitatea elevilor de a ierarhiza, capacitatea lor de a sorta valori. Poate trăim într-o societate care, din păcate, nu a cultivat suficient această capacitate a tinerilor de a fi capabili să sorteze valori, de a ierarhiza valorile și de a se comporta ca atare.

Pe lângă curriculum bazat pe competențe, în ceea ce privește curriculumul, este foarte importantă măsura ce privește flexibilitatea curriculumului și flexibilitatea pe două paliere a curriculumului.

În primul rând, creșterea proporției orelor în curriculum la dispoziția școlii. Este vorba de 20% din curriculumul, care va fi acordat la dispoziția școlii și 20% din curriculum de dezvoltare locală.

O a doua dimensiune a flexibilizării curriculumului, rațiunea primei flexibilități a curriculumului despre care am discutat este aceea că, de fapt, copiii pot să fie educați în

moduri diferite într-un sat sau, să spunem, în Cartierul Primăverii. Ei au necesități educaționale distincte.

Mai mult, o a doua dimensiune a flexibilizării curriculumului este creșterea gradelor de libertate a profesorului în implementarea curriculumului în fiecare disciplină. Știm cu toții, din experiența noastră școlară, că în luna mai, iunie, iulie există această goană după materie, există fuga după materie, să mergem toți să terminăm materia, pentru că materia este prea încărcată. Curriculumul va fi astfel făcut încât el să poată să fie cuprins 75% din timpul acordat la clasă profesorului, restul de 25%, dacă profesorul are o clasă slabă să facă învățământ remedial, dacă are o clasă bună, să facă performanță.

Mai departe, un lucru esențial este din nou, un curriculum nou are nevoie de măsuri, are nevoie de un sistem de evaluare nou.

Am făcut o diagramă aici, în care vom avea două... Filozofia examenelor va fi schimbată. De ce? Examenul nu va mai funcționa ca o ghilotină pentru elev. Examenul va funcționa, va răspunde al două cerințe majore: 1) va răspunde cerinței de evaluare a sistemului. Evaluările făcute elevilor vor trebui să fie integrate de minister și să înțelegem ce este bun și ce este rău în sistem, pentru a putea mai apoi ameliora acest sistem în mod dinamic.

A doua caracteristică esențială a acestor evaluări: rolul lor va fi de îndrumare a elevului. Am pus aici în roșu, vedeți nivelurile clasei la nivelul cărora se vor face evaluări la nivelul școlii, care vor servi esențialmente pentru îndrumarea elevilor și vom avea trei evaluări la nivel național: la sfârșitul clasei a IV-a, la sfârșitul clasei a VIII-a și la sfârșitul clasei, evident, examenul de bacalaureat.

Un lucru fundamental este modificarea accesului la liceu. Fiecare liceu va avea posibilitatea să își aleagă modul în care va admite elevii.

O măsură care din punctul meu de vedere, din nou, este o măsură esențială, este introducerea portofoliului educațional.

Doamnelor și domnilor, o notă nu a reprezentat și nu va reprezenta niciodată caracteristicile unui elev. Evaluarea unui elev trebuie să fie multidimensională, trebuie să cuprindă toate caracteristicile aceluși elev.

Mi-am permis să fac aici o sugestie, din nou, nu este invenția mea, sunt lucruri care sunt bine cunoscute în teoriile educaționale, cum ar trebui să arate, din punctul meu de vedere, ca un mic exemplu, evaluarea, să spunem, în istorie, la disciplina istorie. Am ales cinci competențe care trebuie să fie însușite prin învățarea materiei istorie, și anume, însușirea cunoștințelor, evident, însușirea reperelor spațiale și cronologice, însușirea documentelor specifice acestei materii, însușirea conceptelor și a vocabularului și capacitatea de construcție scrisă și orală.

Atunci când un elev este pus în fața unei asemenea evaluări, desigur, și modalitate în care învățământul se poate face, va fi modulată în funcție de necesitatea educațională a aceluși elev.

Descentralizare, depolitizare. Cred că fiecare dintre noi a pronunțat cel puțin o dată, în cel puțin o emisiune televizată, atașamentul său profund pentru depolitizarea carierelor și depolitizarea școlii.

Repet. Oamenii politici care sunt implicați în sistemul educațional sunt permanent puși în fața unui conflict de loialitate.

Eu vă cer ca începând de astăzi, dacă se poate, doamnelor și domnilor, să ne debarasăm de aceste reflexe, poate uneori prea partinice și să demonstrăm că putem să ne strângem în jurul unui proiect educațional, pentru că eu cred că ceea ce se întâmplă astăzi și ceea ce s-a întâmplat, de fapt, în acest sistem educațional este de datoria noastră să transmitem și un semnal puternic către societate.

Mi-ar face o deosebită plăcere să știu că am putut să contribuie, această audiere a putut să contribuie măcar puțin, în această direcție.

Pentru că, repet, pe lângă rolul nostru tehnic, pe lângă verdictul pe care-l dăm, în viața de zi cu zi, avem și un rol de model.

Descentralizarea are câteva caracteristici. Este vorba de descentralizarea administrativă și descentralizarea resurselor umane.

Descentralizarea administrativă include, evident, descentralizarea financiară, cu mecanisme clare care conțin patru elemente distincte ale finanțării: finanțarea de bază, complementară, suplimentară și autofinanțarea, nu voi intra în detaliu, este foarte bine detaliată în lege.

Descentralizarea deciziilor referitoare la resursele umane. Nu putem cere unui director să facă performanță cu un profesor care este impus de la București.

Pe de altă parte, nu putem cere unui profesor să fie permanent trimis de la o școală la alta. Trebuie să găsim un echilibru între necesitatea de performanță care este estimată la nivel local și necesitatea de stabilitate profesională a unui profesor. Pentru că nu putem avea stabilitate a sistemului educațional, dacă nu avem stabilitatea fiecărui profesor, a fiecărui actor al acestui sistem.

Prin urmare, sunt măsuri, eu cred că actuala lege este foarte echilibrată și aici trebuie să recunosc că având în vedere poate și parcursul meu anterior și tinerețea mea, să spun așa, atunci când am militat în acest for legislativ, s-a văzut foarte clar că poate rolul moderator al Parlamentului a fost un rol foarte bună această lege.

Uitându-mă retrospectiv și trecând peste dezbaterile de idei foarte aprinse care au avut loc în acest an în luna august, septembrie pe marginea acestei legi, eu cred că echilibrul găsit la ora actuală este foarte aproape de unul optim.

Modul în care directorul va fi selecționat, modul în care directorii vor fi puși în funcție reprezintă punctul focal, punctul esențial al depolitizării sistemului educațional.

Toată viața am încercat să reprezint România cu cinste pe unde am fost. Toată viața am încercat să fac performanță. Uneori poate am și reușit. Și cred că performanța unui director, capacitatea lui de a conduce profesionist școala este primul semnal care trebuie dat înspre depolitizarea școlii.

Descentralizarea administrării școlii și curriculumul, am discutat despre acest subiect.

Un punct esențial este formarea resurselor umane pentru managementul descentralizat al unităților de învățământ și, mai mult, stimularea competiției pentru calitate.

Politicile de resurse umane am discutat, v-am spus care este

opțiunea mea: să găsim echilibru între stabilitatea profesorului și necesitatea lui de performanță. Aceasta impune, de fapt, șase măsuri: diferențierea salarizării în funcție de performanță, elaborarea unor noi metodologii de evaluare a cadrelor didactice, cadrele didactice trebuie să fie evaluate după progresul fiecărui elev la clasă și eu nu cred că cadrele didactice trebuie să fie evaluate exclusiv în funcție de numărul de elevi olimpici, pentru că este mult mai greu să treci de la nota 4 la nota 6 un elev dintr-un sat, decât să treci de la 9 la 10 un elev din Primăverii.

Eu cred că imaginea publică a profesorului trebuie ameliorată. Văd în București reclame despre imaginea publică a oamenilor Ministerului de Interne. Este foarte bine! Dar eu cred că și profesorii merită acest lucru.

Un punct esențial este recunoașterea învățării non formale în informale. De ce? Astăzi, de exemplu, educatoarele și învățătoarele care au Liceul pedagogic câștigă mai puțin decât cele care au sau cei care au inclusiv facultatea. Lucrul acesta trebuie remediat, pentru că uneori acești oameni au o performanță la clasă superioară.

Educația prin curier. Cu cât se investește un leu în educația unui copil mai devreme, cu atât rezultatele sunt mai bune.

Avem un sistem educațional care din păcate este unul dintre cele mai inechitabile din Europa. Avem o populație migratoare imensă în România, fiind foarte mulți copii în situație dificilă.

De aceea, cred că educația timpurie, focalizarea resursei publice și resursei umane a ministerului înspre educația timpurie este o măsură cheie a ceea ce doresc să fac în ministeriatul meu, doamnelor și domnilor, dacă îmi veți acorda încredere.

Educația permanentă. Statisticile la nivel mondial arată că un elev care termină bacalaureatul în 2009 își va schimba profesia de trei ori pe parcursul vieții. Aceasta înseamnă că în 2009 mobilitatea ocupațională este astfel încât necesitatea pentru educare permanentă este fundamentală.

Îmi permit o mică digresiune. Să vă spun o experiență pe care am avut-o acum câteva zile, când am fost la frizer. Acel tânăr l-am întrebat ce studii a făcut. Mi-a spus că a făcut liceul auto, în pofida faptului că el a vrut să fie frizer. Această înseamnă, din punctul meu de vedere, este un eșec al sistemului educațional, pentru că acest lucru spune că acel om nu a putut să fie îndrumat pe un parcurs educațional care să-i corespundă intereselor lui de sistemul educațional și a trebuit să facă acest lucru de unul singur, după terminarea studiilor învățământului obligatoriu. Iată de ce educația permanentă este fundamentală. Avem una dintre cele mai scăzute rate de cuprindere a educației permanente din Europa, aproximativ 2% dintre oamenii României sunt cuprinși în educația permanentă. Media europeană este undeva la 12%.

Desigur, poate, cred că voi accelera această lege. Din punctul meu de vedere această lege prevede șase măsuri cheie: diferențiere misiunii universităților. Aceasta înseamnă că sunt universități care vor avea universități care vor merge până la nivel de licență, universități care vor merge până la nivel de master și universități, cele mai bune dintre ele vor merge până la nivel de doctorat, studii post doctorale. Ierarhizarea programelor de studii, dinamizarea cadrelor, o măsură esențială, este scoaterea criteriilor de vârstă și recrutarea exclusiv pe criterii de performanță în ceea ce privește cariera universitară, finanțarea multianuală și de excelență. Vreau să vă spun că este

măsura, din punctul meu de vedere, care va dinamiza învățământul superior din România. Este o măsură care a început să fie gândită încă acum câțiva ani. Astfel, ea se concretizează în Legea educației.

Cercetarea universitară este un domeniu asupra căruia mă voi apleca cu mare atenție, provenind din mediul cercetării și nu în ultimul rând modernizarea conducerii universităților.

Universitățile au nevoie să respire. Universitățile au nevoie să aibă capacitatea de a alege cum vor să fie conduse ele însele. Pentru că nimeni nu știe mai bine cum poate să fie făcută performanța decât comunitatea academică a unei universități.

Cercetarea științifică, repet. Vin din acest mediu. Doresc să insist asupra unuia dintre cele șase puncte prezentate aici. Evident, creșterea bugetului cercetării, dar investiția banului public într-un sistem care nu funcționează după parametrii performanței, aceasta nu se numește investiție, aceasta se numește risipă.

Prin urmare, doresc să încerc să pun aplicare o distribuție a fondurilor cercetării bazate exclusiv pe criterii de excelență științifică. Acest lucru a început să fie făcut, nu introduc ceva nou, ci mă plasez în continuitatea demersurilor care au fost făcute de instituțiile care evaluează cercetarea științifică din România.

Debirocratizarea procedurilor. Cercetătorii trebuie să se ocupe de cercetare, nu de trimis hârtii. Debirocratizarea, în general. Voi avea o toleranță zero față de tot ceea ce înseamnă birocrație.

Oamenii școlii, cercetătorii trebuie să se ocupe de școală și de cercetare, nu de hârtii. O inițiativă a Parlamentului României, care a fost, am înțeles, larg susținută și a fost prinsă în programul de guvernare și iată, în programul de guvernare de anul trecut iată a fost realizată, este trecerea de la sistemul de decontare a cercetării la sistemul de finanțare.

Rectorii universităților știu foarte bine ce avantaje aduce acest sistem. Salut această realizare a Parlamentului, pe care cercetătorii români o așteptau, poate de prea multă vreme. Ea a fost realizată și mă bucur de acest lucru.

Două puncte asupra cărora mă voi opri, dacă-mi permiteți, domnule președinte încă două minute, stimularea repatrierii diasporei.

Anul trecut, pe această vreme, a avut loc prima conferință a diasporei științifice organizată în România.

În cariera mea științifică am avut ocazia să bat pământul în lung și în lat la conferințe științifice și vreau să vă spun deschis: nu am participat niciodată la o conferință unde am văzut atât de multă calitate adusă la un loc.

În viața mea de elev de liceu am fost olimpic internațional. I-am cunoscut în anii loturilor olimpice, i-am cunoscut pe toți cei care erau olimpici internaționali la matematică, fizică, chimie. Astăzi, cei care au vârsta mea, 35 – 40 de ani, aproape cu toții se află la Harvard, la Stanford, la universități prestigioase din Japonia, la Max-Planck, în Germania. Ei sunt români, ei sunt atașați de România. Este datoria noastră să aducem aceste energii înspre România.

Fără a dori să intru în considerații personale mai mult decât este necesar în această comisie, vreau să vă spun că din generația mea sunt, poate, printre primii care, din

motivele obiective care au existat în anii '80, pentru a-mi realiza cariera am fost nevoit să-mi caut norocul în viață altundeva.

Aș dori să fiu printre primii care reușesc să se întoarcă în România, care reușesc să transmită acest semnal către comunitatea științifică română de peste hotare, că se poate face, că este loc în România pentru ei și putem să construim împreună ceva de durată pentru această țară.

Ultimul punct, despre cercetare. Și aici vreau din nou să salut activitatea atât a ministerului, cât a tuturor celor care au fost implicați în acest proces. Acum câteva săptămâni am primit poate cea mai bună veste pentru cercetarea din România, poate din istoria cercetării românești. European Laser Infrastructures, un proiect pentru a construi cel mai puternic laser din lume a fost alocat României. Meritul este al nostru, al tuturor. Dar vreau să spun că acest lucru ne și obligă. Avem o responsabilitate enormă, pentru a demonstra că putem să facem pe platforma de la Măgurele performanță. Pentru acest lucru, când am fost în Parlamentul European am participat la o inițiativă legislativă a Comisiei Europene pentru un nou cadru legislativ pentru aceste mari infrastructuri de cercetare. Ele vor avea un statut special la nivel european, ceea ce este marea infrastructură de cercetare, vor avea o legislație specială. Noi va trebui să adaptăm legislația națională la aceste mici schimbări, modificări legislative, lucru pe care-l voi considera prioritar, tocmai pentru a demonstra că această infrastructură de laser va fi operațională cât mai repede și la cel mai înalt nivel.

Tineret și sport. Este limpede, nu sunt un expert în aceste domenii, dar vreau să vă spun două linii mari în ceea ce privește tineretul și două linii mari în ceea ce privește sportul.

Tinerii au nevoie în viață de două lucruri: de o perspectivă și de modele. Cred că este responsabilitatea liderilor să arate aceste modele, să se erijeze în model. Noi, ca oameni publici, nu putem să cerem exigență, nu putem să cerem celorlalți ceea ce noi înșine nu reușim să facem.

De aceea, eu cred că, dacă este cu putință, este foarte important să transmitem tinerilor României un mesaj că pot să existe modele și să stimulăm acele modele.

În ceea ce privește perspectivele. Desigur, aceste perspective trebuie create. Este vorba de locuințe, sub diferite modele: locuințe sociale, locuințe program „Prima Casă” sau alte programe asemănătoare, armonizarea legislativă cu standardele Uniunii Europene, și aici mă refer inclusiv la ceea ce înseamnă voluntariat, intership și implicarea tinerilor în viața activă a țării, egalitatea de șanse rural-urban.

Reconstrucția satului românesc în jurul unor puncte focale de atracție socială este, cred, una dintre misiunile esențiale pe care mi-o asum și pe care voi încerca să o pun în practică în jurul școlii, pentru că școala a reprezentat și trebuie să reprezinte în continuare un atractor social care să creeze structură socială. Poate satele noastre sunt de multe ori prea destructurate. Foarte mulți oameni au plecat în străinătate, alcoolism, violență conjugală, pe lângă lucrurile, evident, bune, nu totul este rău. Dar, eu cred că școala are un rol fundamental, împreună cu alte instituții ale statului, de ce nu biserica, de a crea această structură socială pe care să putem să ne construim viitorul.

O măsură care-mi este foarte dragă și pe care mi-am permis să o introduc în prezentarea mea, chiar dacă ea nu este prinsă în programul de guvernare, aceasta poate are a face și cu faptul că mi-am petrecut și mulți ani la Munchen, unde există poate cel mai interesant muzeu al științelor din Europa. Îmi doresc foarte mult să avem o asemenea structură, să avem un muzeu al științelor interactiv, cu atât mai mult cu cât acest muzeu, cu cât acest Deutsche Museum are dorința, dacă doriți, să se delocalizeze, are dorința de a crea antene în diferite țări și sper să pot să reușesc să aduc acest efort și înspre România. Cred că este un lucru fundamental pentru a-i inspira pe tinerii noștri.

Sportul. Și voi încheia în două minute, vă promit, domnule președinte. Eu văd sportul ca având două componente: sportul de masă și sportul de performanță. Sportul de performanță, o spun clar, trebuie condus de performeri. Ei sunt cei care trebuie să conducă acest domeniu. În cazul în care dumneavoastră, doamnelor și domnilor, și Parlamentul României îmi va acorda investiția, vreau să vă spun că voi face tot ceea ce-mi stă în putință să-i atrag pe performerii sportului înspre conducerea acestui minister.

Sportul de masă, rolul sportului de masă îl văd din nou în satele și comunele României, pentru că văd sportul ca o excelentă metodă de a crea structură în sate, în comune, în localități, de la tineri până la toată plaja de vârstă.

Cred că referindu-mă din nou la tineri – și este ultima chestiune pe care doresc să o ating – spuneam că ei au nevoie de modele. Nici o victorie nu este mai bună decât atunci când ai câștigat-o în condiții dificile. Și cred că sportivii sunt cei care pot să demonstreze acest lucru cel mai bine.

Pe mine m-a inspirat foarte mult, vă spun foarte deschis, m-a inspirat foarte mult victoria lui Ivan Patzaichin din 1972, de la Olimpiada de Munchen, când în calificări, dacă vă amintiți, cei mai în vârstă decât mine, și-a rupt pagaia și a vâslit cu pagaia ruptă și a câștigat. Cred că acesta este un model pe care avem, la nivel național de dus mai departe.

Eu îmi închei aici prezentarea spunându-vă, doamnelor și domnilor, încă o dată, voi spune un cuvânt în ceea ce privește minoritățile, pentru că este un lucru care este foarte important. De ce? În ultimii 22 de ani din existență am trăit în străinătate. Știu ce înseamnă să fii minoritar. Am simțit-o eu însumi! Este un motiv pentru care dincolo de declarații, dincolo de ceea ce înseamnă cuvinte frumoase, pot să vă spun, doamnelor și domnilor că sunt profund atașat a tot ceea ce înseamnă minoritate, am simțit în Germania fiind, în satul în care locuiesc în Germania, 60% din populație ei sunt nemți veniți din România. Eu consider că ei sunt o pierdere pentru această țară. Eu cred că această țară poate să fie unită în diversitatea ei, exact ca întreaga Europă.

De aceea, dincolo de nivelul declarativ vreau să vă asigur, doamnelor și domnilor, că tot ceea ce înseamnă minoritate, stimularea diversității, evident, cu respectul legilor și a Constituției acestei țări, veți găsi în mine un partener de cea mai mare încredere.

Închei aici, doamnelor și domnilor, aștept cu nerăbdare discuția pe care o putem avea. Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnule președinte, vă mulțumesc pentru timpul, bănuiesc, puțin mai lung decât ne-ați acordat inițial. Sper că interesul dumneavoastră a depășit această digresiune în

ceea ce privește timpul. Din nou, aștept întrebările dumneavoastră și aștept cu toată încrederea votul dumneavoastră, doamnelor și domnilor, pentru că, repet, eu cred că a sosit momentul să depășim clivajele care ne-au dezbinat de prea multă vreme. Și cred că este și datoria noastră să transmitem un mesaj de unitate în jurul unui proiect național, care poate să fie educația.

Vă mulțumesc, domnule președinte, doamnelor și domnilor.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc, domnule candidat.

Doamnelor și domnilor colegi, intrăm în procedura dezbaterii. Vreau să vă informez, pentru corectitudinea desfășurării acestei ședințe că avem, în conformitate cu prevederile Regulamentului înlocuitori pentru domni colegi de-ai noștri și doamne colege de-ale noastre care sunt absenți la această reuniune și vă aduc la cunoștință că din partea Grupului parlamentar, domnul deputat Mihai Stroe a fost împuternicit să o înlocuiască pe doamna deputat Sanda Maria Ardeleanu, ne transmite liderul grupului, Mircea Toader, al Partidului Democrat Liberal.

De asemenea, doamna deputat Cristina Dobre participă la lucrările ședinței noastre în locul doamnei deputat Monica Iacob-Ridzi, tot din partea Partidului Democrat Liberal.

Domnul deputat Anghel Stanciu este, de asemenea, înlocuit de către domnul deputat Teodorescu Horia, din partea Grupului parlamentar al Alianței P.S.D. + P.C., ne spune domnul lider Viorel Hrebenciuc.

Și domnul deputat Vasilică Radu Costin este înlocuit de către domnul deputat Burnei Ion care, de asemenea, este din partea Grupului parlamentar Alianța P.S.D. + P.C., cum ne informează liderul de grup.

Deci, din punct de vedere al prevederilor din Regulamentele de desfășurare a ședințelor comune, aceste înlocuiri sunt admisibile, fiindcă întrunesc toate condițiile și le mulțumesc colegilor noștri de la alte comisii, care ne onorează cu prezența lor și îi salut cu această ocazie.

Mai departe procedura va fi următoarea: vom lua calupuri de câte zece întrebări, câte cinci, câte cinci deputați, am convenit așa cu domnul candidat, să poată să amenajeze răspunsurile, dacă acestea sunt pe problematici.

Rugămintea mea este ca fiecare domn deputat sau senator, când ia cuvântul la microfon să-și spună și numele. Este o rugămintă legată de faptul că avem obligația de a realiza stenogramă de la această ședință și le facilităm într-un fel lucrul colegilor noștri care stenografiază lucrările.

Pentru început o să dau cuvântul domnului președinte, profesor doctor Hărdău, președintele comisiei de specialitate din Senat pentru o mică intervenție. După aceea, dacă-mi permiteți și mie două minute, după care vom aduna întrebările și vom purcede până la epuizarea dezbaterii.

Vă rog, aveți cuvântul domnule președinte.

Domnul Mihail Hărdău:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Aș vrea să vă felicit, domnule Daniel Funeriu, în primul rând pentru că ați acceptat să faceți parte din Guvern pentru postul de ministru al educației, o zonă în care dinamica schimbării a întrecut toate previziunile experților din politică.

În al doilea rând, vreau să vă spun că mi-a plăcut modul în care ați prezentat viziunea dumneavoastră, mult aplecată asupra unei schimbări pe care intenționați să o realizați, bineînțeles, cu sprijin politic, de care vă deziceți în permanență.

Ați afirmat, plec de la următoarea chestiune, că universitățile au nevoie să respire.

Poate că ați stat mult în străinătate, dar vreau să vă spun eu, care sunt din sistem, că universitățile noastre respiră cu nonșalanță și produc într-o voieșie diplome. Și din acest punct de vedere vreau să vă mai informez că asistăm la un proces de masificare necontrolată a învățământului universitar românesc, care are un rezultat devastator, decredibilizarea.

Și din acest punct de vedere aș vrea, încerc să o formulez ca o formă de întrebare: cum vedeți posibilitatea coagulării învățământului superior, cum vedeți stratificarea calitativă a învățământului superior care nu se realizează de la sine, ci se realizează cu niște măsuri impuse, de criterii calitative, aș putea să sintetizez și vreau să vă spun că veți avea o poziție tăcută, mascată, chiar din acest for, care este Parlamentul României, care se declară de acord că învățământul este în afara arenei politice și în realitate este o luptă surdă, de a frâna tot ce înseamnă modernizarea României.

O să constatați aceasta și prin faptul că va exista, probabil, la sfârșit, un dezacord evident între modul dumneavoastră de a vă prezenta, modul dumneavoastră de a lucra, de a gândi și votul pe care îl vor da la comandă politică.

Acest lucru să vă dea de gândit. Doresc să fiți confirmat, avizul este facultativ...

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Consultativ.

Domnul Mihail Hărdău:

Consultativ. Vă mulțumesc, domnule președinte, dar nu trebuie să vă supărați.

Deci, veți avea această ocazie.

Și aș vrea să faceți această precizare legat de cercetare. Sunteți un cercetător cu experiență, sunteți validat de universități de renume. Prin tot ceea ce ați făcut, enumerați primele trei măsuri pe care credeți că le-ați putea impune, că tot ceea ce veți face, dacă sunteți ministru, se va putea face numai prin impunere, prin ordine, prin promovarea unor Hotărâri de Guvern și așa mai departe.

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc și eu foarte mult, domnule președinte, pentru intervenția dumneavoastră, dar dăm un vot politic, că suntem politicieni. Eu nu anticipez votul, o să voteze colegii mei.

Adunăm cele cinci întrebări și după aceea. Puteți să răspundeți când vă dau cuvântul.

Eu, domnule candidat Funeriu, vreau să vă spun că de ceea ce m-am temut n-am scăpat și prin intervenția dumneavoastră, ați văzut, am fost, împreună cu colegii noștri generoși, ați avut 25 minute, ați vorbit 45 de minute, am putut să constat, pentru că nu puteam să vă întrerup și oricum vă acordam timpul exact pe care l-ați

solicitat, trebuie să constat și din expunerea dumneavoastră ceea ce am constatat și citind programul de guvernare propus de către domnul Croitoru.

În primul rând, se face o mare greșală, în opinia mea, legată de faptul că după ce am făcut un lucru bun în Guvernul precedent și am recreat un minister al tineretului și sportului, acum l-am unificat și a dispărut în Ministerul Educației și Cercetării, sigur că acea șansă pe care o dădeam tineretului și sportului a fost îngropată și, din nefericire, de modul în care managementul acestui minister a fost asigurată până în prezent, dar eu aș fi crezut și aș fi sperat că, totuși, șansa pe care o dăm tineretului și dumneavoastră sunteți un om tânăr și cu o experiență de viață care demonstrează că v-ați bătut pentru ca să ajungeți în anumite poziții și în anumite locuri, vă dați seama cât de importantă este șansa pe care trebuie să o dăm tineretului și, în opinia mea, programelor pentru tineret.

Deci, acest Guvern pe care ni-l propuneți dumneavoastră, îmi pare foarte rău să vă spun, prin expozeul dumneavoastră, prin spațiul pe care l-ați tratat vizavi de problemele tineretului și sportului denotă că iarăși va deveni o cenușăreasă. Ceea ce pe mine mă întristează profund, sunt cu totul și cu totul împotriva acestei idei și sper ca un viitor Guvern, cât mai apropiat, să nu facă această greșală, să elimine șansa tineretului și sportului de a avea un minister și de a avea politici coerente și rezultate în acest domeniu.

De asemenea, vreau și eu să vă pun o întrebare. Este o întrebare legată tot de program pentru că, vă spun, în primul rând noi aici, părerea mea este că discutăm despre program și nu despre persoană, despre program și ce ne propune prin program ministrul și primul-ministru.

Și eu vreau să vă întreb, domnule candidat, de ce în programul vechi, pe care-l am în față și din care ați preluat, nu dumneavoastră, s-a preluat de către echipa de guvernare pe care o propune, părți substanțiale, deci este preluat, nu ați preluat și acea prevedere pentru care noi, Parlamentul, ne-am zbatut foarte mult și care este introdusă și în lege, cu alocarea a 6% din p.i.b. aveți cumva de gând să nu respectați această prevedere care este, după părerea mea, fundamentală? Nu uitați că răspunsul „dacă este prevăzută în lege”, vă spun foarte clar că demult era prevăzută în lege 6% din p.i.b. Problema este de voință politică, să respectați această prevedere și mai ales să asigurați ca ministrul, în eventualitatea că acest Guvern va fi investit, cei 6% din p.i.b.

De asemenea, eu am studiat cele două programe. Sigur că sunt programe legate de două viziuni relativ diferite, dar constatând că ele sunt preluate în mare parte unul din altul, vă întreb: în programul vechi, mă refer la programul Guvernului Boc, al ministrului educației astăzi în funcție, se vorbește despre promovarea unui sistem de salarizare evaluat pe performanță, în concordanță cu statutul cadrelor didactice în societate.

Nu ați mai preluat și această prevedere, care știți că este extrem de sensibilă. De ce nu ați preluat-o? Sigur, aveți considerentele dumneavoastră, dar aș vrea să le știu și eu, pentru că, în opinia mea, acestea ar fi o garanție, aceste două lucruri, că sistemul va fi tratat în continuare din perspectiva respectării unor angajamente ale noastre, ale

clasei politice, indiferent reprezentate de cine, vizavi de colegii noștri, de dascăli și vizavi de sistemul, în ansamblul său.

Acestea au fost singurele considerente pe care am vrut să le fac. Părerea mea este că s-a greșit foarte tare și vă rog să n explicați de această unificare a ministerelor și, din păcate, opinia mea deja este formată și cu concursul dumneavoastră vă rog să mă scuzați dacă fac referire la persoană, văzând modul în care ați tratat, în ansamblul preocupărilor dumneavoastră, problema tineretului și sportului care este un minister la ora actuală și cu politici care au fost demarate și cu proiecte și cu finanțări, că încă mai suntem într-un buget și veți avea un buget care o incumbă și bugetul Ministerului Tineretului și Sportului. Deci, aveți două ministere într-unul singur, două bugete într-unul singur, două tipuri de programe în unul singur, iar dumneavoastră priviți lucrurile, în opinia mea, cum ați făcut-o până acum, poate răspunsul dumneavoastră veți schimba această opinie, făcând abstracție de această realitate.

Vă mulțumesc foarte mult.

Și acum am să dau cuvântul domnilor care vor să primească răspunsuri. Domnul Damian Florea, domnul Cristea, domnul Vasile Berci...

Domnul Daniel Funeriu:

Mă scuzați, domnule președinte. Domnul Florea ați spus? Încă o dată, vă rog mult, repetați...

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Facem următorul lucru. Eu o să încerc să iau primul tur de la fiecare grup, ca să fie corect.

Domnul Florea Damian și domnul Cristea, domnul Berci, care este de la P.N.L., doamna Chircu și domnul Kótó și am făcut cinci persoane și după aceea trecem la calupul următor. Da? Vă rog foarte mult, aveți cuvântul domnule deputat Damian.

Domnul Daniel Funeriu:

Regiunea de unde veniți, vă rog foarte mult, dacă este posibil? Vă mulțumesc.

Domnul Damian Florea:

Cu plăcere. Mă prezentam.

Mă numesc Damian Florea, sunt parlamentar la al doilea mandat și reprezintă Bucureștiul, Colegiul nr. 26.

Domnule Funeriu, încep și eu prin a vă felicita pentru expozeul dumneavoastră și vreau să vă adresez o întrebare sau două întrebări, cu permisiunea dumneavoastră și a colegilor mei. O să încerc să fiu scurt și la obiect. Nu înainte de a-l liniști pe colegul meu, domnul președinte al Comisiei de învățământ, spunându-i că eu, personal, sunt deja obișnuit cu două într-unul singur, mă refer aici la ministere și mă refer la Guvernul Boc 1, 2 sau cum se mai numește acest Guvern.

Intru în subiect. Vă adresez o întrebare care interacționează cu, pe de o parte, cu pregătirea dumneavoastră de bază, aceea de chimist eminent, am observat și pe de altă parte cu domeniul pentru care ați fost propus, acela de ministru al educației, cercetării tineretului și sportului, sper să nu greșesc.

Sunt convins că în calitatea dumneavoastră de vicepreședinte al Comisiei prezidențiale pentru analiza și elaborarea politicilor din domeniul educației și cercetării din România sper că am pronunțat bine, nu vă sunt străine concluziile altei

comisii, tot prezidențiale de data aceasta, pentru analiza riscurilor sociale și demografice. O să vi le punctez eu, că această comisie are mai multe concluzii, cum este normal. Vă spun două: dezincriminarea consumului de droguri și oarecum în legătură, comisia explică și care este legătura, legalizarea sexului comercial. Deci, aceasta ar fi prima întrebare.

A doua întrebare care poate să fie și retorică și este ca o atenționare și leagă și lucrurile din punct de vedere politic, înțeleg că sunteți membru al PD-L-ului. Știți că Ministerul Tineretului și Sportului a fost inițial agenție în Guvernul condus de Alianța D.A. și atenționarea este că ați vorbit mai devreme de modelul Ivan Patzaichin, care v-a inspirat și vă inspiră și vă mulțumesc. Vreau să vă întreb ce veți face dacă veți ajunge ministru, în legătură cu domnul Patzaichin, care a fost nevoit și sunt blând când spun aceasta să părăsească conducerea federației și să se retragă în munți sau, eu știu, undeva departe?

Vă mulțumesc, domnule Funeriu.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Are cuvântul domnul deputat Cristea. Vă rog.

Domnul Victor Cristea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Bună ziua!

Mă numesc Victor Cristea, sunt din Moldova, Vaslui. 36 de ani de activitate în domeniul învățământului.

Dați-mi voie să fiu invidios pe dumneavoastră pentru pregătirea pe care o aveți, totodată să vă felicit. Dar trebuie să vorbim de o invidie constructivă, nu distructivă.

Sunt invidios, dar mă bucur că aveți o astfel de pregătire. Desigur, pregătirea trebuie să fie însoțită de o anumită experiență.

Desigur, ați prezentat dumneavoastră aici un program de guvernare pe capitolul „Educație, cercetare”. Dați-mi voie să spun, dacă dumneavoastră vă căutați norocul aici, în România, să vedem ce noroc le spun eu profesorilor din învățământ, din zonă, privind strategia tactică. Practic, cum veți rezolva dumneavoastră problemele învățământului? Pentru aceasta, să facem o radiografie a învățământului. Voi prezenta pe scurt raportul pe perioada 2007 – 2008 a Ministerului Educației, în care se spune: „Ocupă locul 47 din 57 la testările internaționale. Rezultatele testărilor naționale sunt mai slabe decât rezultatele obținute de elevi la clasă. În 2007, 62 din absolvenții de liceu merg la facultăți și termină numai 65% din aceștia. Datorită nivelului de pregătire a absolvenților numai 58% din absolvenții învățământului superior sunt angajați în producție, 57 din absolvenți la nivelul școlilor profesionale și, foarte trist, 21% din absolvenții de liceu găsesc loc de muncă.

O altă problemă, numai în București 37% din cadrele didactice sunt suplinitori.

Citind aici, văd că dumneavoastră sunteți vicepreședintele Comisiei prezidențiale pentru analiză și elaborarea politicilor din domeniul educației și cercetării din 2006.

M-ar interesa (este o funcție destul de importantă): ce poziție ați luat dumneavoastră la dezastrul acesta, pe care vi l-am prezentat?

Față de această situație, veniți cu – bine în acest mănunchi, până nu vedem în practică realizarea, implementarea acestor politici, mi-aș permite așa, niște măsuri semănătoriste. Veniți cu noutăți. Nu este o noutate: educația timpurie și generalizarea programului Școala de după școală.

M-ar interesa pe mine, întrucât pentru a rezolva astfel de probleme trebuie să avem resurse materiale și resurse financiare ce garanție îmi dați mie că vor fi rezolvate problemele prezentate și, astfel, putem vorbi de o reformă sau, cum spuneți dumneavoastră aici, dinamizarea învățământului și racordarea lui la viața economică și socială.

Ce garanție aveți, având în vedere starea economică, care nu se rezolvă ea chiar așa, până în 2010, 2011, din partea Ministerului Finanțelor? Că aici este miezul problemei, apropo de ceea ce spuneți: elevul atrage bani, studentul atrage bani ș.a.m.d.

O a doua problemă pe care vreau s-o ridic este din cercetare. Am reținut, din programul dumneavoastră, câteva obiective: integrarea cercetării științifice în mediul economic și social; susținerea domeniilor de vârf.

Dacă ați putea să-mi prezentați trei domenii de vârf, care vizează starea economică și domeniile pe care le-am semnat ca urmare a integrării în Uniunea Europeană și să-mi comentați un punct de vedere, cu bunăvoința dumneavoastră, chiar dacă există criză economică, financiară, învățământ și cercetarea nu trebuie să fie în criză.

Vă mulțumesc și aș dori câteva răspunsuri practice ca, într-adevăr, cadrele din învățământ să aibă și ele un noroc cu dumneavoastră în calitate de ministru și am pus aceste întrebări să-mi exprim poziția în mod rațional și în cunoștință de cauză.

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Am o rugămintă, doamnelor și domnilor colegi, vă rog foarte mult să punem maxim două minute întrebările și domnul Funeriu să acorde, tot așa, maxim două minute, pentru fiecare răspuns. Deci vă rog foarte mult, pentru că altfel ne întindem foarte mult.

Doamna deputat Chircu, vă rog.

Domnul Victor Cristea:

Domnule președinte, dacă-mi permiteți, aici ne asumăm o responsabilitate. Nu vă supărați, știu că n-am darul contrazicerii, dar de ce mă întreabă? M-a mai întrebat o dată. A ieșit o lege, cine a scos? Nu întâmplător am prezentat funcția pe care o are domnul; ce lege a scos acolo? Ce căutați acolo? De asta ni se atribuie tot felul de cuvinte care mie nu-mi convin. Mă scuzați.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă spun doar că este orientativ, nu oblig pe nimeni să nu. Rugămintea noastră este să încercăm așa să facem, dacă putem bine, dacă nu, nu pot să iau cuvântul absolut nimănui, nici domnului candidat. I-am spus dacă poate trei minute de interviu, dacă nu, asta este.

Doamna deputat Doinița-Mariana Chircu.

Doamna Doinița-Mariana Chircu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Domnule ministru desemnat, țin să vă felicit și eu pentru prezentarea de înaltă ținută, care face dovada că sunteți persoană cu expertiză acumulată în domeniu, o personalitate pe cât de specială, pe atât de modestă.

Dar, aș dori, dacă puteți, să ne precizați ce anume calități ale dumneavoastră considerați că vă recomandă pentru a promova în această funcție de ministru al educației, cercetării, tineretului și sportului.

De asemenea, din respect pentru noi toți, voi avea și o a doua întrebare, extrem de punctuală și mă voi referi la un fenomen care atrage semnale importante în sistemul educației din România și anume la dimensiunea îngrijorătoare a abandonului școlar în învățământul obligatoriu, care rezultă din toate analizeze și studiile avute la nivelul ministerului și la nivelul inspectoratelor școlare. Și vă întreb concret:

Ce politici speciale aveți în vedere pentru a reduce urgent și drastic acest fenomen care amenință sistemul nostru de învățământ?

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc, doamnă deputat.

Domnul deputat Berci, mă scuzați; erați înainte, dar am greșit eu.

Domnul Vasile Berci:

Domnilor președinți,

Stimați colegi și colege parlamentare,

Domnule candidat la funcția de ministru,

Succint voi încerca doar două aspecte să aduc în discuție.

Buna credință mă obligă...

Domnul Daniel Funeriu:

Mă scuzați, domnule Berci, de unde sunteți?

Domnul Vasile Berci:

Județul Maramureș, deputat de Maramureș.

Buna credință mă obligă să accept din star sau să recunosc din start că domnul Funeriu este deținătorul unui CS, la vârsta pe care o are, impresionant, deci o rută de studii și de performanță în cercetare indiscutabilă. Și, în aceste condiții, pornind de la această realitate, în ideea în care managementul la nivelul unui minister presupune și putere de decizie, de viziune, capacitate de a face radiografii, de a ajunge la o diagnoză corectă și de a veni cu soluții:

În ce măsură consideră domnul Funeriu că faptul că n-a avut în paralel cu ruta științifică și o rută managerială, că a fost extrem de mult plecat din țară și nu cunoaște, nu are o radiografie foarte exactă a sistemului de învățământ și a situației, stării de fapt a învățământului românesc, în ce măsură cele două aspecte, respectiv lipsa rutei manageriale și insuficienta cunoaștere concretă, exactă, a stării de fapt a învățământului românesc nu ar constitui impedimente în exercitarea funcției de ministru.

În al doilea rând, categoric, domnul Funeriu are viziune și are coerență în prezentarea unui proiect. Mă întreb însă dacă ceea ce invocă și ceea ce este prins în programul de guvernare poate fi luat de bun, în sensul în care se știe că nu putem imagina reformă și mutații structurale în educație, în ideea obținerii unui sistem capabil de

performanță, predictibil, stabil, în ideea în care se află sub sabia lui Damocles, respectiv subfinanțarea.

Doar două elemente dacă aducem în discuție: nevoia de finanțare a sistemului School after school sau a învățământului timpuriu (am văzut că acolo sunt 750 de grădinițe), nemadiscutând că starea economică a României în 2010 nu există niciun semnal că ar fi posibil să se redreseze sau să redreseze vizibil și consistent cu aducerea de venituri la buget. În același timp, anul 2010, din ce am înțeles și nu este o poveste, este un lucru real, înseamnă deja rambursarea datoriei publice, a datoriei externe: 11 miliarde de euro. Or, dacă veniturile la buget vor fi egale cu veniturile din acest an și executând această plată a datoriei externe, faptul care trebuie adăugat că o parte din lucrările pe infrastructură, care s-au realizat în acest an în învățământ sunt rostogolite pentru a fi decontate tot în 2010.

În ce măsură și care sunt sursele din care vor fi suficienți bani pentru a realiza ceea ce domnul ministru a prezentat în expozeu și, respectiv, este prins în proiectul de guvernare?

Mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Domnul deputat Kötö.

Domnul Kötö Iosif:

Mă numesc Kötö Iosif, reprezint diaspora și sunt membru în Grupul parlamentar al UDMR.

Principiile înșirate în programul de guvernare în CV-ul prezentat și expunerea susținută, mă conving că domnul Funeriu este adeptul reformei și este un distins teoretician cu viziune.

Dar, și aici încep nedumeririle mele. Nu mă conving că reformele vor fi îndeplinite. Proiectul programului de guvernare îmi dă impresia că este o colecție de principii din diferite legi și strategii. Nu sunt arătate modalitățile de implementare a reformei în mod coerent. Nu este un plan operativ, un grafic de implementare a strategiilor și politicilor educaționale, cum ar trebui să fie un program de guvernare.

În ideea celor spuse de antevorbitorii mei, aș putea formula că se ivesc permanent întrebările: cum, când și din ce?

Și, dacă în acest sens, amintim problema enumerată de domnul președinte, problema p.i.b.-ului, atunci imediat se ridică problema că oare sunt reale prevederile programului de guvernare – se vorbește de 750 de grădinițe noi, de campusuri școlare.

Din ce fonduri se vor construi aceste prevederi?

Este un obiectiv de apreciat, dar, în continuare: Ce facem cu cele 4000 de șantiere, construcții începute și nefinisate?

Problema a doua, pe care aș putea s-o amintesc, este problema cercetării. Tot în această viziune de a solicita viziuni concrete, vă rog să înșirați câteva exemple concrete, că nici în calitate de ordonatorul principal de credite, a cercetării dezvoltării la nivel național, cum coordonează activitatea de elaborare, evaluare, atribuire și finanțare a proiectelor cuprinse în planul național de cercetare, dezvoltare și inovare.

Ați amintit de cercetătorii din diaspora științifică. Vă gândiți la acordarea unor burse pentru a le facilita întoarcerea cercetătorilor din diaspora în țară sau chiar să-i menținem acasă pe cercetătorii talentați.

Și, în calitate de minoritar, eu vă mulțumesc pentru deschiderea afirmată, dar, din programul de guvernare nu reiese această deschidere. De exemplu, programul de guvernare oferă accesul la educație pentru minoritățile în toate ciclurile de învățământ, dar nu și la toate tipurile și în instituțiile cu limba de predare în limba maternă, cum asigură, de exemplu, însăși Legea educației naționale, asumată recent.

Eu aici m-aș opri cu exemplele și cu întrebările.

În concluzie, aș afirma că exemplele arată că domnul candidat, deși este un distins teoretician și vreau să subliniez acest fapt, nu dă dovadă însă de aptitudini manageriale, care sunt de mare necesitate în criza în care se află învățământul.

Nu avem timp de experiență, este nevoie de acțiune aici și acum.

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc, domnule Kötö.

Vă dau cuvântul, domnule candidat și pregătim al doilea calup, dac-o mai fi nevoie.

Vă rog, aveți cuvântul.

Domnul Daniel Funeriu:

Doamnelor și domnilor,

Vă mulțumesc pentru întrebările dumneavoastră. trebuie să recunosc, vă mulțumesc și pentru aprecierile pe care le-ați făcut la adresa mea. Ele mă bucură, dar, în același timp, mă obligă.

Am să răspund, înainte de toate, domnului ministru Hărdău.

Da, universitățile românești, la ora actuală, respiră, dar poate respiră sub apă, dacă-mi permiteți o figură de stil. De ce spun acest lucru. Spun acest lucru pentru că vechile prevederi legislative poate nu permiteau universităților niște libertăți, dar, în același timp, și niște obligații.

Noua lege și acesta este lucrul pe care doresc să-l subliniez, noua lege încurajează și, mai mult, stimulează autonomia universitară dublată de tot ceea ce înseamnă răspunderea publică a universităților. Este și un capitol în lege referitor la răspunderea publică a universităților.

Ați vorbit, domnule ministru, despre masificarea învățământului universitar. Da. Avem una dintre cele mai scăzute rate de cuprinderi în învățământul universitar din Europa, în pofida unei masificări a sistemului universitar. Măsurile, pe care doresc să le iau pentru ca această masificare să fie însoțită și de calitate, sunt exact cele care izvorăsc din lege. Și anume asumarea publică a misiunii fiecărei universități; bineînțeles, sunt universități care au o menire locală, care-și vor asuma misiunea de a avea programe până la nivel de licență, care sunt foarte necesare în plan local – din nou, creează structură locală – universități capabile să meargă până la nivel de master și universități care să meargă până la nivel de doctorat.

Deci printr-o asumare diferențiată a misiunilor și o finanțare care să se fundamenteze pe această asumare respectată.

Procedurile de evaluare în sistemul universitar, domnule ministru, vor fi coordonate așa cum este legal și cum trebuie să fie făcut de către ARACIS. Știți bine că există o nouă conducere a ARACIS-ului. Ministerul, dacă voi avea onoarea să-l conduc, va colabora cu ARACIS-ul în cele mai strânse condiții. Și fac aici apel la experiența deosebit de interesantă pe care am avut-o începând din 2006 în coace la universitatea la care activez în Germania, punct de vedere, așa cum bine știți, Guvernul german a lansat o finanțare de excelență de 2 miliarde de euro pe bază de performanță acordată universităților germane și vreau să vă spun că am fost implicat atât în elaborarea dosarului universității în care mă aflu (care a și câștigat, a fost una dintre cele trei universități care a câștigat această finanțare de excelență), cât și în evaluarea universităților.

Așadar, în tot ceea ce înseamnă proces de evaluare a universităților, m-am pregătit o perioadă foarte îndelungă pentru acest proces de evaluare.

Vreau să specific doar un punct în ceea ce privește evaluarea universităților. Evaluarea unei instituții trebuie să se producă după criterii de output: ce produce instituția, nu ceea ce introducem în ea.

Deci, criterii, când faci o evaluare trebuie să fie relevante. Nu spun aici lucruri noi pentru cei care activează în mediul universitar. Evaluarea trebuie să cuprindă parametri care sunt relevanți, iar acești parametri sunt majoritari de output, nu ceea ce introduci în universitate, ceea ce iese din universitate.

Ați vorbit despre decredibilizarea sistemului educațional. Nu totul este rău în acest sistem educațional. Am fost unul dintre criticii, poate prea vehemenți câteodată, a unor fenomene din sistemul educațional românesc. Dar nu totul este rău. În universități, încep și au început de mai multă vreme să fie centre de excelență; problema este cum stimulăm aceste centre de excelență și cum reușim să generalizăm acest fenomen.

M-ați întrebat, domnule ministru, despre trei măsuri în cercetare. Am să vi le spun.

Să conving Ministerul Finanțelor este prima măsură.

A doua măsură este să conving Ministerul Finanțelor.

A treia măsură este să conving Ministerul Finanțelor.

Trecând mica glumă pe care mi-am permis să o fac, este, desigur, o relație de încredere, mai mult, o relație de conlucrare cu Ministerul Finanțelor este esențială.

Am văzut, din păcate, ce se întâmplă, când, uneori, datorită unor probleme bugetare, nu reușim să ne îndeplinim niște obligații internaționale. S-a vehiculat prin presă, nu știu și cât este de adevărat, această adeziune la CERN, la o importantă infrastructură europeană de cercetare, pe care noi trebuie să o plătim și ea ne va aduce beneficii.

Dincolo de finanțe, deci în ipoteza că voi obține și voi face absolut tot ce-mi stă în putință pentru a obține o finanțare corectă pentru cercetătorii români, este vorba de evaluare. Finanțare, evaluare, promovare sunt cele trei măsuri: să finanțăm cum trebuie, să evaluăm just și să-i promovăm pe cei buni. O a patra măsură, dacă-mi permiteți, este să definim nu doar unde este calitatea, ci unde se poate face calitate și să-i încurajăm, a patra măsură, pe cei care pot să atingă excelență, dar, care, din diferite motive, nu au reușit s-o atingă.

Deci repet, patru lucruri: finanțare, evaluare, pregrant, postgrant, promovare – promovarea resursei umane și încurajarea lor.

Cred că am încheiat aici, am epuizat pe care le-ați ridicat, domnule ministru.

Domnule președinte Dumitrescu.

Vă mulțumesc, de asemenea, pentru aprecierile dumneavoastră.

Prima problemă – nu știu cum să-i spun – ați menționat nedumerirea sau opoziția dumneavoastră poate la faptul că Ministerul Tineretului și Sportului intră în subordinea Ministerului Educației și Cercetării. Regret că domnul Robu ne-a părăsit.

De ce?

Domnul Robu este rectorul Universității Politehnice din Timișoara. La fondarea Universității Tehnice din Timișoara, domnule președinte, Ferdinand I a spus următorul lucru: „Nu zidurile fac spiritul unei instituții, ci spiritul care domnește într-însa.”

Separat sau împreună cu Ministerul Educației, domnule președinte, vreau să vă asigur și vreau să vă asigur pe toți dintre dumneavoastră, doamnelor și domnilor, că, indiferent de forma de organizare, am spus-o limpede, performanța trebuie condusă de performeri. Partea de tineret, care va reveni Ministerului Educației, este o decizie politică, domnule președinte, această parte va fi cel puțin tot atât de bine reprezentată, precum a fost într-un minister separat.

Acest Minister al Tineretului și Sportului are o istorie mult mai veche. Bănuiesc că rațiunea includerii Ministerului Tineretului și Sportului în cadrul Ministerului Educației a fost luată de necesitățile care izvorăsc din criză. Domnul prim-ministru, Lucian Croitoru, și-a asumat venirea în fața Parlamentului cu un număr de ministere redus. Dacă nu mă-nșel, vă rog să mă corecți dacă greșesc, au debateri intense pe această temă în ultimul an, dacă a fost oportună înființarea acestui minister. Nu vreau să mă pronunț asupra acestui lucru, pentru că mi-aș depăși atribuțiunile. Este răspunderea primului-ministru. Iar eu, în calitate de membru propus al Guvernului, am să fac tot ceea ce-mi stă în putință pentru a le operaționaliza.

Repet, spiritul care va domni în acest minister va face astfel încât tot ceea ce se putea realiza în cadrul unui minister separat, se continuă și poate să fie chiar ameliorat în ceea ce privește ministeriatul meu.

Tineretul și sportul nu vor fi o cenușăreasă. Știu, prin propria-mi experiență, ce înseamnă promovarea, ce înseamnă încurajarea, ce înseamnă un model.

Deci, prin urmare, vreau să vă spun foarte clar și să apăs acest lucru: într-un program de guvernare, evident, nu se pot prinde toate detaliile.

Și aici, în particular, vreau să fac referire puțin mai largă, la programul de guvernare pe educație-cercetare. Cum nu mă îndoiesc, ați studiat programul de guvernare în toate componentele sale. Ați văzut, în particular, în domeniul sportului și tineretului, ați văzut că majoritatea, în afară de o singură măsură, care a scăpat, este preluat din programul Guvernului investit în luna decembrie 2008, mai puțin educația.

Componenta educațională din programul de guvernare este cea care a suferit cele mai multe modificări. Și am să vă spun de ce. Pentru că, dacă luați punct cu punct programul de guvernare pe 2008, asumat de doamna ministru Andronescu, împreună cu Guvernul Boc, dacă luați punct cu punct acel program de guvernare, veți vedea că

el a fost, în marea majoritate a punctelor, dus la îndeplinire, ceea ce este în mare onoare a Ministerului Educației din guvernul precedent și a întregului guvern. În particular, legea a prins toate punctele care au fost în programul de guvernare a precedentului guvern.

Prin urmare, în domeniul educației și cercetării, ceea ce rămânea de făcut acestui guvern este exact operaționalizarea acelei legi. Operaționalizarea acelei legi include peste 70 de ordine, reglementări – legislație secundară, domnule președinte.

Această legislație secundară, atât în domeniul educației, cercetării, tineretului și sportului, pot să vă asigur că ea va fi făcută în strânsă colaborare cu această comisie și cu Parlamentul. Pentru că, așa cum s-a spus de nenumărate ori, nimeni nu deține adevărul absolut.

Ați vorbit despre acordarea a 6% din p.i.b. educației. Ați menționat că acest lucru nu este prins în programul de guvernare.

Domnule președinte, nimeni nu poate governa în afara legii. Legea României spune clar: minim 6% pentru educație și cercetare. Am suferit împreună cu alți copii ai României când am fost elev și văd și în zilele acestea ce se întâmplă când nu avem suficienți bani. Nu-mi este ușor să-i văd pe copiii României într-o situație în care nu aș vrea să fie copiii mei. Este o situație pe care încerc s-o amelioresz.

Prin urmare, vreau să vă spun limpede, domnule președinte, în mandatul meu, absolut tot ceea ce ține de ministrul educației și poate chiar mai mult, o voi face pentru a asigura cei 6% din p.i.b. Dar, repet, investirea banului public într-un sistem care este nefuncțional, este risipă. Banul trebuie să fie corect utilizat, corect distribuit. Două elemente esențiale: scurtarea drumului banului de la finanțator la elev, doi – pe birocratizare. Deci bani, debirocratizare, scurtarea bunului banului de la finanțator la elev.

Iată principiile care mă vor ghida.

Ați discutat despre salarizarea bazată pe performanță. Ați spus membrilor acestei comisii că nu am prins acest lucru în programul de guvernare.

Domnule președinte, problema salariilor profesorilor este o problemă foarte spinoasă. Doamna ministru Andronescu s-a ocupat pe tot parcursul mandatelor ei de această problemă.

Întrebarea pe care societatea românească și-a pus-o și și-o pune și căreia încerc și eu să-i aduc un răspuns, este: care este nivelul just de salarizare al unui profesor din România? Asta cred eu că este întrebarea căreia trebuie să-i răspundem.

Am încercat să fac acest exercițiu nu de unul singur și un element de răspuns, pe care doresc să vi-l aduc astăzi, în atenția dumneavoastră, este următorul. Ne-am uitat la diferitele rapoarte ale Băncii Mondiale, ale Uniunii Europene. În țările OECD, salariul mediu al unui profesor este 1,33 x p.i.b./cap de locuitor. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că, în puterea de cumpărare reală, salariul unui profesor, îl plasează pe profesor, în media țărilor OECD, la un anumit nivel în piramida socială a acelei țări.

Dacă ne uităm la România și am încercat să fac acest calcul inclusiv în noua grilă de salarizare, salariul mediu al unui profesor se situează, din păcate, încă sub această cifră de 1,33 x p.i.b./cap de locuitor. Dacă am acorda 1,33 x p.i.b./cap profesorilor din

România, 32% din bugetul Ministerului Educației, care ar fi 6% din p.i.b., ar fi cheltuiți exclusiv pe salariile profesorilor din mediul preuniversitar.

Angajamentul meu este să aduc salariile profesorilor din România pe o scară justă de salarizare. Aici, desigur, există tentația să spunem „vrem 50%, 20%, 14%”. Eu prefer să mă raportez la o medie din țările OECD și să raportez România la această medie. Dezideratul meu este să ajungem la această cifră de 1,33 pe cap de locuitor la nivel de salarizare.

Dacă îmi amintesc eu bine, domnule președinte, vă rog să mă corecți dacă greșesc, avem un program de guvernare vechi, nu este o program de guvernare nou, mă înșel...

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc. Pentru mine mi-ați răspuns destul, vă rog să vă concentrați și să răspundeți și pentru ceilalți.

Domnul Daniel Funeriu:

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Nu, nu am făcut afirmația că este vechi sau nou, am făcut comparație între ce era în programul Guvernului Boc și ce propune domnul Croitoru.

Domnul Daniel Funeriu:

Să înțeleg, domnule președinte, că răspunsul meu a epuizat punctele pe care le-ați ridicat, da? Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule Florea, deputat de București, dacă înțeleg. Vă mulțumesc pentru întrebare.

Desigur, în prezentarea mea am încercat pe cât mi-a fost cu putință, nu am reușit poate în totalitate, am încercat să duc această dezbatere de astăzi la un nivel cât se poate de relevant pentru sistemul educațional. Nu este mai puțin adevărat, domnule Florea, că problemele pe care le-ați menționat: drogurile, sexul comercial și nu doar, sunt probleme pe care un om politic, o persoană publică nu poate să le ignore și cărora trebuie să le răspundă sau cel puțin să inițieze o dezbatere pe tema lor.

Vreau să vă spun că aceste două probleme particulare: problema drogurilor și problema sexului comercial nu sunt suficient de pregătit să dau un verdict.

Ceea ce vreau să vă spun, însă, este lucrul următor: chiar dacă ele sunt subiecte care pot să facă prima pagină a jurnalelor, a ziarelor, nu trebuie să ne fie nici rușine să le discutăm, nu trebuie să ne fie rușine de opțiunile pe care le avem. Cred că trebuie să le discutăm foarte franc, foarte deschis, fără a arunca o anumită anatemă nici pe un partid, nici pe o persoană publică, atâta timp cât argumentele sunt bine justificate.

M-am interesat puțin despre problema drogurilor. De ce? Pentru că am și eu copii și, evident, este o capcană în care aș dori să nu cadă copiii mei.

Dacă-mi permiteți să vă spun câteva cuvinte despre legalizarea drogurilor. Se vorbește în diferite țări de legalizarea consumului drogurilor, având în vedere principiul că se spune: ceea ce nu poate fi oprit, trebuie să fie controlat. Când vorbesc de legalizarea drogurilor, menționez, vorbesc despre legalizarea sau de penalizare consumului de droguri ușoare.

Citind statisticile vedem că în România consumul de droguri este încă la o rată foarte scăzută, comparativ cu alte țări europene. Așa arată datele statistice. Nu știu cât sunt de corecte, nu sunt un expert în acest domeniu. Eu cred că problema legalizării

consumului de droguri se poate pune în momentul în care acest procentaj a scăpat de sub control, este necontrolabil.

Opțiunea mea, în baza acestor date și este doar un simplu element de răspuns, vă rog să-l primiți ca atare, domnule deputat Florea, este în nici un caz un angajament, este pur o opțiune personală, este că această măsură nu este neapărat oportună la ora actuală. Nu este mai puțin adevărat că acest subiect trebuie discutat și trebuie discutat inclusiv cu elevii.

Am pregătit, dacă-mi permiteți, vroiam la un moment dat să discut despre curriculum, despre tineret. Proiectez aici pe ecran, doamnelor și domnilor, o discuție, un chat. Iată cum discută tinerii noștri. Noi trebuie să știm cum sunt tinerii noștri, pentru a putea să înțelegem ce gândesc ei, pentru a le evita aceste capcane prea ușoare uneori în societatea noastră. Iată ceea ce noi trebuie să evităm, iată fenomenele pe care trebuie să le evităm.

Desigur, Ministerul Educației, sub conducerea mea, dacă voi avea onoarea să conduc acest minister, va fi un partener de dialog pentru orice parte a societății interesate să aibă acest dialog.

Ați discutat despre domnul Patzaichin, ce voi face? Cum bine știți, ministerul nu se poate implica, impunând ceva unei federații. Am dat exemplul domnului Patzaichin, pentru că, desigur, pe mine este exemplul care m-a atins cel mai mult. Ivan Patzaichin nu este singurul sportiv român. Sportivi români care au reușit, înfruntând dificultatea sunt foarte mulți și eu cred că ei pot să reprezinte niște simboluri, că se numesc Patzaichin, Nadia Comăneci, Gică Hagi sau chiar mai tineri.

Un alt exemplu care pentru mine este foarte puternic este cel al domnișoarei Răducan, care a pierdut în mod nejustificat și nedrept o medalie. Iată, nedreptatea, nerespectarea excelenței unde poate să ducă.

Prin urmare, eu cred că sportul trebuie să reprezinte și un simbol, mă bucur că îl avem pe domnul Țopescu în această comisie, știu de inițiativele pe care le-a inițiat și vreau să spun că va găsi în Ministerul Educației un partener de dialog cât se poate de strâns.

Domnule Florea, am epuizat întrebările dumneavoastră?

Domnul Damian Florea:

Vă mulțumesc frumos.

Domnul Daniel Funeriu:

Vă mulțumesc.

Domnule Cristea, din Vaslui.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Domnule candidat, am să vă spun o chestie, că nu aveți de unde să știți, poate. Sunt mulți deputați care sunt de Vaslui, de Vrancea, de nu știu ce, dar nu sunt din Vaslui. Dânsul este chiar de Vaslui. Domnul deputat din ... din păcate, Parlamentul României încă nu ... De exemplu, mie îmi place să mă numesc deputat de Odobești, dar de fapt circumscripția mea nu se numește Odobești. Mulțumesc. Dar aceasta este o chestie ...

Domnul Daniel Funeriu:

Domnule deputat de Vaslui în Parlamentul României, Cristea, cred că întrebarea esențială pe care mi-ați ridicat-o, pe lângă pozițiile pe care le-am luat în calitatea mea de membru în comisia prezidențială se referă la experiența mea.

Vreau să vă spun că, încă de la începutul demersului meu de a mă implica în educația din Români, am sesizat această vulnerabilitate, dacă doriți, și anume aceea de a nu cunoaște, poate de a fi fost plecat de foarte multă vreme din România și a nu cunoaște poate în suficient detaliu.

De aceea, mi-am luat misiunea foarte în serios, pentru că nu aș fi îndrăznit, doamnelor și domnilor să mă prezint în fața dumneavoastră dacă nu aș fi făcut timp de mulți ani de zile un efort foarte coordonat și cu foarte multă atenție, de a înțelege exact, la firul ierbii, dacă doriți, care sunt problemele reale și practice ale sistemului educațional din România.

Am proiectat pe ecran o hartă a României. Am vizitat în ultimii doi ani peste 22 de județe. Am vizitat toate județele, dar în 22 de județe din România, inclusiv județul din care proveniți, domnule deputat...

Domnul Victor Cristea:

Nu v-am văzut!

Domnul Daniel Funeriu:

Poftiți?

Domnul Victor Cristea:

Nu v-am văzut!

Domnul Daniel Funeriu:

Îmi pare rău. Ce am făcut? Am fost în aceste 22 de județe din România și am prezentat, pentru a discuta despre educație. Am întâlnit peste 6.000 de profesori. Am o bază de date a acestor oameni pe care poate nu toți dintre ei... Am vrut să înțeleg cât se poate de detaliat care sunt problemele, pentru că trebuie să recunosc, nu aș fi îndrăznit să mă prezint astăzi în fața dumneavoastră dacă nu aș fi făcut acest efort. Pentru că viziunea mea este că nu poți să faci o reformă, nu poți să pui în aplicare o lege, trimitând un fax dintr-un birou din București.

Orice măsură trebuie explicată în detaliu, până la cel mai, să nu-i spun de jos, până cât mai aproape de elevi cu putință. Acesta este demersul meu, domnule deputat.

Într-adevăr, la vârsta pe care o am poate nu am putut să acumulez aceeași experiență pe care au acumulat-o alți membri ai acestei comisii sau alți miniștri care m-au precedat, dar eu sunt absolut convins că Ministerul Educației are o memorie instituțională foarte bogată, memorie instituțională pe care înțeleg să o utilizez la adevărata ei valoare. Acolo unde, desigur, voi găsi lucruri care poate trebuie puțin ajustate, o voi face cu toată responsabilitatea. Dar eu cred că această memorie instituțională a tot ceea ce înseamnă educație din România trebuie respectată.

Mai mult, în aceste întâlniri pe care le-am avut cu profesorii am sesizat un lucru. Am sesizat cât de multă calitate există în sistemul educațional, calitate care nu este folosită, din pricina unor prevederi legale, vorbesc de vechea lege, care nu permitea o serie de inițiative.

Am întâlnit în județul Arad o profesoară care dorea să facă în curriculum la dispoziția școlii dorea să facă cursuri de origami cu copiii. Din păcate acest lucru nu i-a fost

posibil, din pricina prevederilor legale, la vremea respectivă. Este păcat!

Eu cred că această descentralizare curriculară, făcută evident în baza unor metodologii clare, elaborate de Ministerul Educației, eu cred că această descentralizare curriculară va avea un efect benefic asupra copiilor României. Deci, iată, răspunsul meu pe care-l dau, la remarcă dumneavoastră referitoare la lipsa mea de experiență. Repet, desigur, la vârsta mea, la activitatea mea, poate nu am putut să am experiența pe care alți membri ai acestei comisii o au. Am, însă, o altă experiență. Am o altă experiență, domnule profesor. De mulți ani de zile ne raportăm, de multe ori turnându-ne cenușă în cap, în mod nejustificat, la sisteme educaționale din străinătate, din Europa.

Domnule deputat, cum bine ați văzut, am experiența acestor sisteme trăite pe viu și nu învățate din cărți. Am trăit pe viu ceea ce înseamnă sistemul educațional din Franța, fiind elev în Franța, ceea ce înseamnă învățământul superior în Franța. Cunosc din nou pe viu ceea ce înseamnă sistemul educațional din Germania. Repet, de multe ori în România tentația a fost foarte mare, să importăm soluții gata făcute. Eu nu cred în acest lucru. Cred că noi trebuie să fim foarte atenți cu ceea ce este bun la noi și bineînțeles să importăm ceea ce este de importat.

Deci, iată un nivel al experienței pe care îl posed și pe care mi-l asum, care, zic eu, împreună cu experiența pe care am încercat de-a lungul acestor ani în care m-am implicat în procesul educațional din România, așa cum spuneam, în foarte multe localități. Regret că nu v-am întâlnit la Vaslui, am să vă trimit, dacă-mi dați o adresă de email, am să vă trimit un interviu pe care l-am dat în Vaslui, în care prezentam, de fapt, multe lucruri pe care le-ați auzit astăzi.

De altfel, mi-am permis, doamnelor și domnilor, cu voia dumneavoastră, să introduc în mapa pe care o aveți, un interviu pe care l-am dat recent. De ce? Pentru simplul motiv că acolo găsiți câteva idei care am dorit să rămână pe hârtie.

Ce garanții ofer, domnule Cristea?

Domnule deputat, singura garanție pe care pot să o ofer și pe care pot să o pun în fața dumneavoastră astăzi este faptul că, așa cum, fiind acum o persoană publică, se cunosc multe lucruri despre mine, așa cum sper că veți putea judeca și dumneavoastră, chiar dacă obiectivele pe care mi le-am propus până acum, până în ziua de astăzi în cariera mea profesională, politică sau de altă natură, au fost îndeplinite.

Vreau să vă spun că, dacă nu aș fi considerat ...

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mă scuzați că vă întrerup. Vă rog foarte mult să încercați să răspundeți sintetic, pentru că mai sunt întrebări și dacă ne concentrăm foarte mult să răspundem la fiecare întrebare... Vă rog sintetic, punctual, dacă aveți un răspuns. Dacă nu aveți, aceasta este situația, dar dacă aveți, dați-i răspunsul punctual fiecărui coleg, fără să vă îngădesc cu nimic timpul de intervenție. Dar vreau să vă spun că au vorbit 12 minute cei care v-au întrebat, dumneavoastră vorbiți deja de 22 de minute. Nu vă întrerup cu nimic, dar vă rog foarte respectuos să încercați să concentrați, pentru ca să mai poată și alții să pună întrebări. Acesta este, de fapt, obiectul, cred eu, al dezbaterii noastre, ca să avem un dialog cât mai mulți cu dumneavoastră.

Domnul Daniel Funeriu:

Am înțeles că ședința poate dura o durată maximă de 10 ore. Nu am să am pretenția să discutăm atât de mult timp. Vă mulțumesc. Am să încerc să fiu întocmai cum ați spus dumneavoastră.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Domnule candidat, să știți că eu am pretenții mult mai mari de la înțelegerea dumneavoastră.

Domnul Daniel Funeriu:

Le veți obține, domnule președinte.

Domnule Cristea, să înțeleg că răspunsul meu poate să se sfârșească aici, la întrebările dumneavoastră?

Domnul Victor Cristea:

Mai aveți cu cercetarea.

Domnul Daniel Funeriu:

Cu cercetarea, exact. Mă scuzați!

Într-adevăr, implicarea și utilizarea cercetării în domeniile economice în România este sub nivelul a ceea ce ar trebui să fie. Am să vă dau câteva date. Dacă știu eu bine, produsele fabricate din România au 4% conținut tehnologic. Produsele fabricate în Uniunea Europeană au 14% conținut tehnologic. Iată distanța care ne separă din punct de vedere tehnologic de implicarea tehnologiei și a cercetării în mediul industrial.

Cercetarea trebuie să fie relevantă, pe lângă cercetare fundamentală.

Domnul Victor Cristea:

Care sunt domeniile în concepția dumneavoastră, raportat la situația reală a României?

Domnul Daniel Funeriu:

Vă dau trei domenii.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Domnule coleg, să nu intrăm în ... Vă rog frumos!

Domnul Daniel Funeriu:

Eu mă supun dorinței celor care mă interoghează. Vă rog.

Domnule deputat, trei domenii: matematica. Stăm foarte bine în matematică. 2) Biotehnologiile. În contextul agriculturii, domeniu pe care trebuie să recunosc că nu îl stăpânesc foarte în detaliu, dar biotehnologiile, culturile biologice sunt un domeniu de foarte mare viitor și cred că aici România are o tradiție foarte importantă de care trebuie să ținem cont în ceea ce înseamnă cercetare. Nu în ultimul rând vreau să vă spun că revin la acest mare succes al cercetării românești în ceea ce privește această infrastructură de laser. În jurul ei se vor dezvolta activități economice care poate astăzi încă nu le bănuim.

Deci, repet, trei domenii în care avem deja excelență și care excelență trebuie să fie promovată, care pot avea și aplicabilitate directă: matematica, biotehnologiile și în jurul acestei infrastructuri de laseri.

Doamna deputat Chircu. M-ați caracterizat ca fiind modest, nu știu cât este de adevărat acest lucru, las la latitudinea dumneavoastră. Ce mă caracterizează? Mi-e

greu să spun, să fiu sincer cu dumneavoastră, mai degrabă las la latitudinea acestei comisii să judece acest lucru. Dacă mă întrebați ceea ce cred eu că ar fi important și calitatea pe care am să încerc să o exprim de-a lungul întregii vieții mele publice este seriozitatea lucrului bine făcut.

Aplicarea legii, a întregii legi și doar a legii. Respectul pentru lege și seriozitatea lucrului bine făcut, minuțios și făcut așa cum el trebuie să fie făcut.

Urmează, dacă nu mă înșel, domnul Berci din Maramureș.

Abandonul școlar. Da, mă scuzați. Spuneam că avem una dintre cele mai mari rate ale abandonului școlar.

Cred că este un subiect care este foarte important de discutat, cu atât mai mult cu cât el a fost foarte aprig. El a fost foarte aprig discutat. În momentul în care s-a discutat, în actuala lege, posibila trecere a clasei a IX-a din ciclul liceal în ciclul gimnazial.

Aici a fost o întreagă discuție foarte aprinsă, eu situându-mă inițial de partea celor care doreau clasa a IX-a să fie trecută la ciclul gimnazial. De ce? Spuneam că abandonul școlar este foarte mare în ceea ce privește populația de etnie romă și el este foarte mare la țară.

Cea mai larg deschisă ușă spre abandonul școlar este trecerea copiilor de la clasa a VIII la a IX, când ei trebuie să meargă în altă localitate la liceu.

Aducerea școlii cât mai aproape de elev, altfel spus trecerea clasei a IX –a de la liceu la gimnaziu ar fi fost, în opinia mea, la momentul respectiv, vreau să precizez acest lucru, un lucru care ar fi putut să stăvilească, dacă vreți, acest fenomen de abandon școlar.

Dialogul și prezentarea argumentelor celor care credeau că această măsură nu este o măsură bună a dus în actuala lege menținerea clasei a IX-a la liceu.

Aposteriori vorbind, eu cred că actuala lege este bună cum este, pentru că într-adevăr, se pune problema infrastructurii. Multe școli de la țară au doar opt săli de clasă.

De asemenea, este bine că clasa a IX-a a rămas la liceu, pentru că ar fi fost o măsură care ar fi creat multe perturbări în sistem și poate această măsură dacă nu ar fi fost aplicată cu succes ar fi compromis alte măsuri și pierderea încrederii în procesul de reformă.

Prin urmare, pe lângă măsurile specifice pe care trebuie să le luăm și am să vă spun cel puțin una dintre ele în ceea ce privește reducerea abandonului școlar. Eu cred că la ora actuală trebuie să aplicăm această lege. Aceasta nu trebuie să ne împiedice să ne gândim pe termen mai lung la această chestiune, ce facem cu clasa a IX-a.

Vreau să spun un lucru care mie mi-a plăcut foarte mult, studiind legea franceză a educației, în Codul francez al educației, care conține toate reglementările legislative în domeniul educației. Există prevederi în care se spune clar: această prevedere va fi aplicată din 2012, 2011. De ce? Pentru că introducerea unei anumite prevederi presupune punerea în practică a altor măsuri.

Deci, un sistem când vrei să-l modifici și să-l reformezi nu poți să faci acest lucru împotriva sistemului, trebuie să-l faci împreună cu el. Și, prin urmare, sistemul nu trebuie stresat mai mult decât poate să suporte.

O măsură practică în ceea ce privește abandonul școlar. A fost pus în practică un program de succes care zic eu, care se numește „Toți la grădiniță, toți la clasa I”.

Suntem într-un punct în care putem evalua acest program acum, să vedem unde s-a greșit, dacă s-a greșit, ce s-a făcut bine, dacă s-a făcut bine, să ne bazăm pe acest program și să îl facem mai bun.

O a doua măsură. Știți bine, cu cât copilul este adus mai devreme la școală, cu cât copilul este adus mai devreme într-un mediu educațional, cu atât inechitățile scad.

De aceea, educația timpurie va fi un lucru în preocuparea mea.

Mai este o măsură pe care, doamnelor și domnilor deputați și senatori din Parlamentul României, eu aș dori să o discutăm și să vedem cum putem să o operaționalizăm. Pentru că există o lege a tichetelor de creșă. Este vorba de Legea nr. 263 din 2007. Ideea este următoarea: să dăm tichete de creșă părinților, părinții să meargă cu aceste tichete la creșă, iar creșa să poată să-și acopere costurile din aceste tichete.

Această lege, din păcate, nu este suficient de funcțională la ora actuală, pentru că comunitățile locale, Consiliul local încasează acești bani și nu știm cât din ei merg din ei la creșă.

Prin urmare, eu aș fi foarte fericit să conlucrez cu dumneavoastră, doamnelor și domnilor, pentru a operaționaliza această lege a tichetelor de creșă, care este cu succes aplicată în alte țări și pe care aș dori să o aplicăm și în România. Cred că este o măsură fundamentală pentru a-i aduce pe cei mici într-un mediu educațional cât mai devreme.

Dacă am epuizat acest subiect, voi trece cu răspunsul meu la punctele domnului Kötö.

Vă mulțumesc pentru aprecierile dumneavoastră, care mă caracterizau, dacă țin bine minte, ca un teoretician cu viziune, mulțumesc doamnă Badea.

Este oarecum paradoxal, pentru că deși sunt un om de știință, întâmplarea face că cariera mea este evaluată spre științele practice, nu înspre cele teoretice, cum este matematica. Cercetările mele în domeniul chimiei, biochimiei au o foarte mare latură practică, chiar aplicativă.

De asemenea, implicarea mea în ceea ce înseamnă sistem educațional am încercat să îi dau o dimensiune și sper în continuare să-i dau o dimensiune cât se poate de pragmatică.

În cadrul unei structuri ați vorbit despre lipsa mea de experiență. Desigur, nu am putut în prezentarea pe care am făcut-o din CV-ul meu să spun toate detaliile despre experiența mea managerială.

Am coordonat echipe de cercetători, am coordonat împreună cu alte persoane, am participat în echipa care a coordonat atragerea fondurilor de excelență, ci și implementarea lor. Repet, împreună cu mulți alți colaboratori, în cadrul Universității Tehnice din Munchen, unde evoluez. Am atras fonduri, nu eu personal, universitatea, dar inclusiv prin aportul meu, de peste 150 de milioane de euro.

Structura instituțională care să gestioneze aceste fonduri cred că mi-am adus și eu contribuția la definirea acelei structuri instituționale și de punere în practică a acestor măsuri.

Mai mult, în cadrul unui sistem atât de vast din România.

Am făcut o căutare pe internet și am găsit doar trei firme în lume, care au mai mulți angajați ca Ministerul Educației din România. Este vorba de Poșta germană, este vorba de Walmark în Statele Unite și numele al treilea îmi scapă.

Sistemul educațional din România este atât de complex și este atât de vast, încât eu cred că el are nevoie nu doar de un ministru cu capacități manageriale, eu cred că el are nevoie de utilizarea a ceea ce invoc poate pentru a treia, a patra oară în acest context, a întregii memorii organizaționale și memorii instituționale a acestui minister.

Conducerea unui minister nu înseamnă dictatură în minister, cum bine știți, domnule Kötö, înseamnă coordonarea unei echipe. Principiul de bază după care m-am ghidat întreaga mea viață a fost: „Omul potrivit, la locul potrivit.”

Nu mă voi dezice de acest principiu, domnule Kötö, și cred că, repet, această memorie organizațională a sistemului educațional din România își va găsi în mine un continuator, nicidecum un perturbator.

Ați pus trei întrebări foarte punctuale: cum, când și din ce?

Cum poate ați sesizat, dar eu nu insistat poate suficient sau poate nu am insistat eu suficient asupra acestui aspect, foarte multe dintre măsurile pe care le-am propus – am să vă proiectez pe ecran doar un singur exemplu – în tot ceea ce înseamnă introducerea noului curriculum, noilor proceduri de valoare, noilor manuale, tot ceea ce trebuie pus în practică, astfel încât niciun minut din viața de la clasă a unui elev să nu fie folosit pentru altceva decât formarea de competență.

V-am propus niște termene. Cum ați văzut, am încercat, domnule Kötö...

Domnul Kötö Iosif:

Nu în programul de guvernare.

Domnul Daniel Funeriu:

Da, aveți dreptate, domnule Kötö, cum bine știți, într-un program de guvernare, avem anumite constrângeri. Este vorba de spațiu, este vorba de volumul de lectură pe care-l oferi Parlamentului. Vreau să știți, că, așa cum bine vedeți, am încercat să fac această prezentare făcând abstracție de politic. Poate singura sugestie politică din această prezentare este culoarea, dacă puteți observa pe ecran, culoarea pe care am dat-o termenelor, pentru că aici este responsabilitatea mea politică. Să respect aceste termene și să le pun în aplicare.

Domnul Kötö Iosif:

Mulțumesc.

Domnul Daniel Funeriu:

Eu vă mulțumesc.

Domnul Berci, am răspuns, doamna Badea mi-a spus că nu a răspuns în totalitate întrebărilor dumneavoastră, da, exact, cum facem cele 750 de grădinițe, ce facem cu cele peste 4000 de școli neterminate.

Vom termina școlile neterminate, vom face o analiză de oportunități și o analiză să vedem unde trebuie să prioritizăm.

Discutam ieri, la o televiziune, cu un domn deputat din județul Arad, domnul Calimente, care spunea dând exemplu că la el în Colegiu, la Sepreuș, este o școală, a

fost retrocedată, copii n-au unde să meargă să învețe. Desigur, trebuie să prioritizăm în funcție de resursele pentru care mă voi bate și voi prioritiza acest lucru. Ați atins problema grădinițelor. Cum bine știți, în 2005, dacă nu mă-nșel, a fost demarat un program cu BERD-ul, cu Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare, care prevedea, printre altele, construirea de grădinițe, acordând o anumită sumă de bani pe metru pătrat. Ceea ce, din păcate, s-a întâmplat, este că au fost construite grădinițe. Programul – din informațiile mele, care, dacă sunt incomplete, am să vă rog, doamna ministru, să mă completați, din informațiile pe care le am, este că acest proiect a ajuns într-o oarecare stare de blocaj, pentru că noi, fără o discuție prealabilă cu BERD-ul, am depășit acea sumă pe metru pătrat în ceea ce privește construcția acestor grădinițe, iar finanțarea nu a venit din pricina acestor neînțelegeri. Voi încerca să dau drumul la acest proiect, el să fie continuat în parametrii în care a fost stabilit inițial, poate, eventual, să optimizăm.

Deci programul există, el trebuie, încă o dată vreau să vă spun, operaționalizat.

School after school – școala de după școală – nu cred că am mai mult de spus decât ceea ce este în lege. Măsurile care sunt prevăzute în lege trebuie operaționalizate, trebuie să elaborăm legislația secundară pentru acest lucru, trebuie să găsim fondurile din nou. Sper în tot sprijinul dumneavoastră pentru acest lucru și, odată cu votul uninominal, eu cred că acest lucru, cu introducerea votului uninominal, eu cred că acest lucru face din fiecare dintre dumneavoastră un interlocutor nu doar la nivel de grup politic, ci și interlocutor individual pentru cei care acordă bani în Ministerul Educației.

Eu am făcut o sistematizare. Am încercat să citesc cele peste 650 de pagini din bugetul Ministerului Educației din 2009, am încercat să-mi însușesc cât mai multe lucruri din acest buget, am făcut o sistematizare a banilor acordați pentru reparații de școli, pentru investiții în școli per colegiu. Am să vă transmit acest lucru, dacă doriți fiecare dintre dumneavoastră, am făcut o statistică a banilor care au fost acordați în colegiul dumneavoastră. Eu aș fi foarte fericit, doamnelor și domnilor, dincolo de grup politic, să avem o comunicare directă și să vedem exact, să primesc de la dumneavoastră date unde acești bani au fost utilizați cum trebuie sau unde sunt abuzuri.

Deci vă invit, pe lângă colaborarea instituțională, firească între Guvern și Parlament, să introducem și această latură de colaborare directă, care, din nou, este firească și în cadrul instituțiilor României.

Cred că putem trece, dacă am epuizat subiectele, cred că poate putem trece la seria a II-a de întrebări, domnule președinte, cu voia dumneavoastră.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc, dar eu conduc ședința, vă spun eu la ce trecem.

Deci, am făcut un prim calup de întrebări. Timpul este cel care este. Am o rugămintă și la dumneavoastră și la domnul candidat să ne concentrăm să punem întrebări punctuale, dacă se poate, sigur dacă aveți ceva de spus nimeni nu oprește pe nimeni să își exprime un punct de vedere, dar să încercăm să le concentrăm în maxim două minute fiecare intervenție și cu rugămintea expresă și către domnul candidat să facă

același lucru. Adică să concentreze răspunsul pe problema respectivă, în așa fel încât să putem să discutăm.

Dăm drumul la al doilea calup. Îl avem pe domnul Stroe, pe doamna Burcău, pe domnul Buda. Câți sunt? Stați s-o luăm ușor. Deci este Stroe, doamna Burcău, a mai fost acolo, a mai dat dumneavoastră sau doamna Săftoiu, ca să nu... Săftoiu și aici doamna Stavrositu și luăm, din partea asta pe domnul senator Țopescu, că am făcut cinci, gat. Și pe urmă îi luăm pe următorii. Țin minte că a fost acolo domnul Zătreanu, domnul Göndör ș.a.m.d. și pe urmă la coadă, acolo și după aceea.

Rugămintea mea este: vă rog încă o dată, deja am cam spus și dumneavoastră, domnul candidat, ați prezentat și ați vorbit suficient, vreau să răspundeți punctual. Și dumneavoastră, vă rog, la fel întrebările.

Îi dau cuvântul acum domnului Stroe; vă rog, aveți cuvântul.

Domnul Ionuț-Marian Stroe:

Mulțumesc, domnule președinte.

Înainte de a adresa punctual întrebările pe care le-am pregătit, aș vrea să fac o scurtă considerație, de maximum 30 de secunde, pe capitolul de tineret, pe care-l abordați și-l propuneți astăzi, prin programul prezentat.

Ca vechi combatant al Ministerului Tineretului și Sportului sau Autorității Naționale pentru Tineret, pot să vă transmit, domnule Funeriu, că sincer îmi pare foarte rău, pentru că, în domeniul politicilor publice pentru tineret, acest program, pe care ni-l propuneți, nu aduce practic nimic nou. Ba mai mult, din păcate, vă însușiți, la Capitolul X, niște texte goale de substanță, care ne-au mai fost prezentate în această comisie și de alți miniștri care s-au perindat anul acesta pe la acest minister al tineretului și sportului, care, din punctul meu de vedere, sincer vă spun, mi se par a fi scrise de diletanți.

Din păcate, pentru un program de guvernare, sediul ăsta al unei țări a Uniunii Europene nu este specificat nimic de încurajarea, de exemplu, a participării tinerilor la viața societății, la o viață publică, nu este scris absolut nimic de sprijinirea tinerilor în atingerea obiectivelor educaționale sau profesionale – de exemplu piața forței de muncă, nimic despre sporirea, de exemplu, a oportunităților de participare a tinerilor în activități culturale, sportive, recreative sau chiar de dezvoltare personală. Și, la fel, nu este scris nimic, din păcate, un aspect foarte important pentru Uniunea Europeană, este vorba de siguranța și sănătatea tinerilor în mediul în care se dezvoltă.

Dar aș vrea, pentru că am văzut specificat doar, nu detaliat, un mic subcapitol – Tabere, să vă pun întrebarea foarte clar:

Considerați sau nu oportună menținerea acestor tabele în administrarea Ministerului Educației, Tineretului și Sportului?

La fel, aș vrea să ne indicați, vă rog frumos, pentru că au fost probleme în trecut. Care sunt sursele de finanțare a direcțiilor județene pentru tineret?

A treia întrebare: ce reprezintă programul Tineret în acțiune?

Două am voie, atât? Atunci am să termin și am să pun întrebarea finală, care pe mine mă bântuie de un an de zile. Pe 22 octombrie s-a împlinit un an de zile de când președintele a promulgat celebra lege de majorare a salariilor profesorilor cu 50% și,

din păcate, se pare că profesorii sunt, în continuare, condamnați să rămână, după cum v-ați exprimat și dumneavoastră, Cenușăreasa sistemului bugetar în România.

Sunteți sau nu un susținător al acestei celebre legi promulgate de președinte? Și dacă considerați că profesorii au fost mințiți sau nu atunci?

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc.

Doamna deputat Burcău, aveți cuvântul.

Doamna Doina Burcău:

Mulțumesc, domnule președinte.

Domnule Funeriu, mă bucur că sunteți astăzi între noi și v-am urmărit ceea ce ați expus cu maxim interes.

Mă bucur că a avut a treia întrebare domnul Stroe, o să mă leg de ea și de ceea ce ați citat și citez din dumneavoastră, ați încercat de trei ori să convingeți Ministerul Finanțelor. Vă sugerez că veți primi o singură dată răspunsul negativ și anume completând Legea nr.221 este discutată în instanță, între profesori și minister, iar în țară sunt foarte multe hotărâri judecătorești definitive.

Întrebarea mea către dumneavoastră este: dacă veți prinde în bugetul pe anul 2010, în cazul în care veți fi investit, banii pe care o hotărâre judecătorească v-ar obliga să-i dați acestor profesori?

A doua întrebare, citez tot din dumneavoastră „o problemă la firul ierbii”.

Dați-mi, vă rog, trei exemple, niște elemente pe care le aveți în vedere pentru implementarea curriculum-ului centrat pe elev.

Să mă prezint, sunt Doina Burcău, deputat de București și sunt profesoară de chimie, domnule Funeriu.

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Eu vă mulțumesc că v-ați concentrat în cele două minute.

Are cuvântul doamna deputat Săftoiu, se pregătește doamna deputat Stavrositu.

Doamna Ana Adriana Săftoiu:

Ca să vă satisfac curiozitatea, sunt deputat de Urlați, județul Prahova.

Aveți o declarație, într-un interviu, în care spuneți: „Nu educi în același fel un copil din Primăverii și unul din Săvârșin.” Înțeleg că sunteți născut în Săvârșin.

O să vă rog să îmi spuneți, dacă se poate, foarte precis ce înțelegeți prin educație diferită pentru un copil din Primăverii și unul din Săvârșin?

A doua întrebare, referitor la depolitizarea învățământului, ținând cont de faptul că inclusiv dumneavoastră sunteți propus de un partid, sunteți membru al unui partid:

Dacă vi se pare în regulă faptul că un director de școală nu are dreptul să fie membru de partid, în condițiile în care profesorii, inspectorii, miniștrii pot fi membri de partid? Și în ce măsură credeți că, a fi membru de partid ca director de școală, te face mai competent sau mai incompetent?

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc încă o dată și eu doamnei deputat pentru că a pus o întrebare punctual, s-a încadrat în timpul afectat.

O invit la microfon pe doamna deputat Stavrositu; vă rog frumos.

Doamna Maria Stavrositu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Domnule ministru desemnat,

Stimați colegi,

Aș vrea, în primul rând să-l felicit pe domnul Funeriu pentru alegerea pe care a făcut-o, de a da răspunsuri concrete și punctuale, în locul unor fraze vagi, lipsite de conținut. Îl cunosc pe domnul Funeriu din perioada când făcea acel demers apostolic de informare și promovare a strategiei naționale de la Cotroceni, pentru că dânsul a bătut țara în lung și larg pentru a culege informații din teren și a da câteva direcții despre ce are PD-L de gând să facă în acest domeniu al educației.

Aș vrea să-l întreb două chestiuni scurte, legate de o problemă cu care chiar ne confruntăm la nivel de societate.

Pentru că știm foarte bine că avem elite, avem elevi performanți, studenți performanți, care pleacă cu burse în străinătate sau la concursuri în străinătate și pentru că sunt acei vânători de creiere, care-i abordează, de multe ori, aceste inteligențe părăsesc țara și aleg pentru cariera lor profesională, să-și desfășoare activitatea în laboratoare de cercetare sau în colective de cercetare în alte țări.

Ce strategie se va aborda pentru acest exod al creierelor?

A doua chestiune, pentru că nu este praful pus încă pe acel scandal al Universității Spiru Haret, care a scos la iveală și alte deficiențe ale sistemului universitar din alte universități, nu neapărat întotdeauna cele particulare, vreau să-l întreb pe domnul ministru desemnat:

Ce va face în noua conducere a ministerului pentru refacerea credibilității învățământului universitar românesc pe plan internațional?

Mulțumesc frumos.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc și eu doamnei deputat.

Îl invit pe domnul senator Țopescu la microfon.

Domnul Cristian-George Țopescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Cristian Țopescu, la primul mandat în Parlament. Am candidat la București, în Colegiul nr.7, fac parte din Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

Domnule președinte, una dintre puținele mele calități cred că este concizia în exprimare, așa că mă voi exprima în două minute, așa cum ne-ați acordat.

O primă întrebare pentru domnul ministru candidat. Am citit programul de guvernare la Cap. X – Tineret și sport, pct.1 sună în felul următor: „Realizarea unui sistem de securitate socială activă pentru tineri.” Deși am lucrat câteva decenii în presă, recunosc că încă nu m-am întâlnit cu această exprimare și v-aș ruga respectuos să mi-o explicați: „securitate socială activă”.

A doua întrebare se referă la educația fizică și sportul în școli. Fac parte dintr-un partid neînregistrat la Tribunal, dar foarte mare, care cred că are și în această sală

mulți membri, se numește „Partidul părinților”. Părinții din acest partid constată, privindu-și copiii și pe colegii lor prin curțile școlilor câți copii grași sunt în România de astăzi. O statistică a Uniunii Europene ne situează pe un dezonorant loc III cu privire la numărul de copii obezi.

Deci ce înseamnă creșterea rolului educației fizice și sportului în școli, așa cum figurează în programul de guvernare? Care va fi numărul de ore de educație fizică din curriculum școlar, pentru că, poate folosesc o expresie cam prețioasă, este vorba de sănătatea fizică a națiunii.

Și a treia întrebare. Până să ajung în Parlament, ca observator al celor ce se întâmplă în politica românească, am constatat că miniștrii învățământului, de la domnul Andrei Marga până la doamna Ecaterina Andronescu, au fost foarte mulți, le-am pierdut și numărul. Fiecare dintre ei, poate cu excepția domnului ministru Mihail Hărdău, când a fost instalat ca ministru, a considerat că ce-au făcut cei dinaintea cei dinaintea lui n-au fost idei bune și a inițiat o reformă a învățământului, o nouă lege a educației și am tot ținut-o așa, din reformă în reformă, până în ziua de astăzi.

Întrebarea mea este: dacă veți continua – pentru că ați folosit cuvântul continuitate în prezentarea dumneavoastră – ceea ce a făcut bine sau bun doamna ministru Andronescu sau veți considera că viața începe acum, cu dumneavoastră în postul de ministru al educației și trebuie să inițiați alte reforme, legi ș.a.m.d.

Și, în sfârșit, ați vorbit despre modele.

Vreau să vă spun că scara valorilor este atât de întoarsă pe dos în mentalitatea tineretului român, încât modelele copiilor noștri provin dintr-un anumit gen de muzică sau din emisiunile de divertisment. Nu vreau să dau nume, probabil le știți. În sport, în afară de Ivan Patzaichin, mai sunt și alte modele demne de urmat: Iolanda Balaș, Gabriela Szabo, Laura Badea, Elisabeta Lipă, care ar putea fi modele pentru tinerii sportivi și aceste modele, v-aș sugera, în limita timpului pe care îl veți avea, să le reuniți într-un fel de sfat al înțelepților, dacă se poate numi așa, cu care să vă întâlniți o dată la trei luni, o dată la șase luni, când veți găsi timp, pentru că veți afla, de la acești înțelepți – fără ghilimele – ce se întâmplă cu adevărat în sportul românesc de performanță.

Și, ca să închei într-o notă veselă, pentru că a venit vorba de grădinițe, am participat la o posibilă selecție de talente din grădinițele noastre, împreună cu președinta Federației Române de Baschet și am pus fetițelor și băieților banala întrebare ce vrei să te faci când vei fi mare, îți place sportul, vrei să ajungi campioană și una dintre fetițe, foarte înfiptă, cred că are cam cinci ani, mi-a răspuns senin la întrebarea ce vrei să te faci, eu vreau să mă fac nevastă de fotbalist.

Deci, cam aceasta este scara valorilor și a modelelor din mintea multor copii.

Vă mulțumesc și mi-am luat îngăduința să vă fac să zâmbiți puțin în finalul celor două minute acordate de domnul președinte.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc foarte mult și, în aceeași notă pe care domnul senator Țopescu a dat-o prin intervenția domniei sale, așa, mai relaxată, vă aduc și eu la cunoștință că v-a corupt Parlamentul și că n-ați vorbit două minute, ci ați vorbit patru, v-am cronometrat. Mulțumesc.

Domnule Funeriu, ați văzut, au făcut eforturi colegii noștri să vă pună întrebări, eu zic interesante, și într-un termen foarte rezonabil față de ideea de timp. Și atunci, vă rog foarte mult să încercați și dumneavoastră să răspundeți la obiect și în timpul pe care-l considerați necesar, ținând cont de această rugămintă.

Vă rog.

Domnul Daniel Funeriu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Voi face tot posibilul să fac acest lucru.

Domnule deputat Stroe, vă mulțumesc pentru întrebări. Din câte știu, strategia actuală a ministerului prevede trecerea taberelor de către Ministerul Educației. Repet, eu cred că am spus-o foarte limpede, nu sunt un expert în acest domeniu al politicilor. Eu cred că trebuie să facem o evaluare foarte clară și urgentă pentru a defini care este cea mai bună soluție. Nu pot la ora actuală să vă spun mai mult despre acest subiect.

Ați vorbit despre programul Duty Action. Cum bine știți, România, ca membru al Uniunii Europene este implicată în acest program, care are trei caracteristici: cetățenia activă, integrarea socială și ocupațională și dimensiunea tineretului în fiecare altă politică. Este un program european care este gestionat după metoda deschisă de coordonare, în subordinea Comisiei europene și, desigur, pentru că ați adus această îngrijorare a dumneavoastră la cunoștința mea, pot să vă asigur că voi face absolut tot ceea ce stă în putința mea ca România să își țină statutul în cadrul acestui program.

Vă invit, de asemenea, în spiritul totalei deschideri pe care o manifest pentru fiecare dintre dumneavoastră și față de instituția Parlamentului să definim mai departe, dacă sunt obiective care ne-au scăpat.

Mai mult, vreau să spun că fiind în Parlamentul European am participat inclusiv la o inițiativă de evaluare a acestui program și cred că veți putea găsi intervenția mea chiar pe video în cadrul unor dezbateri din Parlamentul European. Deci, este un subiect care m-a preocupat. Nu a fost în centrul atenției mele pentru că, bineînțeles, nu poți să fii specialist în toate, dar am făcut tot ce mi-a stat în putință în acest domeniu.

Legea nr. 221 – salarizarea profesorilor – am discutat, am spus limpede, sper eu, care este viziunea mea în acest domeniu. Nu am nimic mai mult de adăugat în afară de faptul că sunt absolut de acord că profesorii trebuie să fie pe o scară de salarizare justă și trebuie să facem tot ce este posibil pentru acest lucru. Din păcate, răspunsul este vag. Sunt de acord cu dumneavoastră, pentru că Ministerul Finanțelor nu stă în puterea mea.

Dar, repet, cred că toată presiunea pozitivă pe care sistemul educațional și dumneavoastră, doamnelor și domnilor, o puteți exercita pe Ministerul Finanțelor pentru a-și satisface datoria pe care o are față de profesorii României va găsi în mine un partener.

Aș dori să pot să vă spun mai mult dar, din păcate, nici competențele mele în materie financiară nici, cum bine știți, implicarea noilor miniștri desemnați în efortul bugetar nu este încă efectivă. Sper ca ele să poată să fie realizate cât mai devreme, dar încă o

dată spun clar, cred că este datoria noastră să-i răsplătim pe profesori așa cum ei merită.

Mi-ați cerut trei exemple în ceea ce privește introducerea curriculumului bazat pe competențe.

Aici, desigur, este întreg efortul centului de curriculum și evaluare. Ei sunt cei care vor fi chemați să introducă acest curriculum. Aș spune, o primă parte este bineînțeles această componentă de descentralizare curriculară.

Mai departe, competențele sunt clar definite. Aș spune că întotdeauna trebuie să te raportezi la experți în ceea ce privește curriculumul. Nu sunt unul dintre experții în ceea ce privește curriculumul din mediul preuniversitar. Repet, îmi voi exercita atribuțiunile legale în ceea ce privește acest centru pentru curriculum și evaluare și voi încerca să îi dau toate posibilitățile de a își exercita în cel mai bun mod cu putință obligațiile.

Doamna deputat Săftoiu, într-adevăr am declarat într-un interviu, poate puțin colorat, că nu educi în același mod un copil din Săvârșin, sigur, acolo am copilărit și unul din Primăverii. Mă refeream aici la cerințele de componentă locală a educației. În particular, dacă vreți un exemplu concret, în Săvârșin sunt foarte multe păduri, este un foarte frumos fond de vânătoare care, din păcate, ca multe alte locuri din România este poluat.

Cred că o componentă educațională în acest domeniu, în cadrul curriculumului local este mai utilă în aceste localități decât este în București. Tot ceea ce ține de navigarea în jungla bucureșteană a traficului.

Depolitizarea învățământului. Am examinat foarte atent sesizarea de neconstituționalitate pe care Partidul Național Liberal a depus-o.

În momentul în care s-a discutat despre această incompatibilitate dintre funcția de director și un drept cetățenesc, acela de a fi membru al unui partid politic.

Eu am reflectat foarte mult asupra acestui fapt, m-am interesat cum se fac lucrurile în alte țări. Într-adevăr, țări care poate nu au cunoscut o asemenea implicare a politicului în viața școlii precum România, nu am socotit necesar introducerea acestor măsuri. În particular, în Franța, cele două calități, cea de cetățean și cea de director sau orice altă funcție, nu sunt niciunde separate.

Ceea ce doresc să spun ...

Doamna Ana Adriana Săftoiu:

O singură mențiune. Confirmați că în țările europene directorilor nu le este interzis să fie membri de partid? Da sau nu?

Domnul Daniel Funeriu:

Pentru aceasta ne putem uita pe legea fiecărei țări. Țările unde m-am uitat, pe care eu le-am examinat, drepturile cetățenești și funcțiile, evident, cu câteva mici excepții, care sunt și la noi, de altfel, rămân separate.

Însă, spuneam adineauri că nu sunt adeptul importului de măsuri gata făcute altundeva, pentru că noi venim cu istoria noastră, iar soluțiile pe care noi le oferim trebuie să răspundă cerințelor noastre.

În România școala este mult prea politizată. Această măsură s-a vrut a fi nu o măsură restrictivă, ci o măsură disuasivă.

Prin urmare, chiar dacă într-adevăr în țările la care eu m-am uitat, și nu am pretenția de a mă fi uitat la toate, aceste două calități: cea de cetățean și cea pentru orice altă funcție, de altfel, rămân perfect separate, eu cred că având în vedere particularitatea și o anumită paranoie, dacă-mi permiteți să-i spun, în viața școlii, teama de politic.

În aceste dezbateri pe care le-am făcut în țară de multe ori profesorii nu veneau pentru că ziceau: „ne-a trimis inspectorul că dacă mă duc la o dezbatere a unuia din PDL, mă dă afară”.

Acest lucru vreau să spun. Repet, trebuie să răspundem întrebărilor de aici.

Aștept cu nerăbdare răspunsul Curții Constituționale.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Nimic nou sub soare, domnule coleg, și ai noștri spun acum la fel!

Mă scuzați, am făcut așa, ca să mai destind.

Domnul Daniel Funeriu:

Toate-s vechi și noi în toate, domnule președinte.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă rog continuați.

Domnul Daniel Funeriu:

Doamna Stavrositu, refacerea credibilității universităților.

Am discutat de nenumărate ori cu doamna ministru Andronescu acest subiect. Când a izbucnit scandalul cu Spiru Haret am sunat-o pe doamna Andronescu spunându-o întreg sprijinul, puținul sprijin pe care puteam să-l acord la vremea respectivă în această chestiune, foarte delicată politic. Nu doresc să mă prevalez de acest lucru. Cred că este un gest să fi făcut acest lucru.

Noua Lege a educației a pornit de la această premisă. A pornit de la premisa că sistemul trebuie recredibilizat și, prin urmare, eu cred că aplicarea legii, a întregii legi și doar a legii, nimic mai mult, nimic mai puțin, cred că va fi un prim pas și cred că cel mai important pas în ceea ce privește recredibilizarea universităților din România. Uneori am fost acuzat că am fost prea virulent cu anumite practici din sistemul universitar, uneori am făcut-o intenționat.

Repatrierea elitelor este un subiect care m-a preocupat foarte mult. Am propus chiar la dezbaterile care a avut loc la Parlament, când s-au discutat legile, să introducem un sistem de granturi, prin care cercetători valoroși din străinătate, nu doar români, poate și străini, care doresc să aibă o activitate secundară în România, doresc să aibă un proiect de cercetare de șase luni, doresc să vină temporar, în fiecare an să vină trei – patru luni, pentru a face această implicare a elitelor de sănătate graduală, nu bruscă.

Am discutat, am propus, un asemenea sistem de granturi, voi încerca să văd dacă din punct de vedere legal el se poate realiza. Desigur, am să cer și sprijinul Parlamentului pentru a face acest lucru, pentru că repatrierea elitelor este, cred eu, un obiectiv important al României la ora actuală. Dar eu cred că această repatriere nu trebuie făcută brutal. Am simțit-o pe propria-mi piele.

Uneori nu percep exact ce se întâmplă, trebuie timp, trebuie lăsat timp timpului și trebuie să facem acest lucru gradual și foarte bine gândit.

Am propus la un moment dat chiar crearea unui sistem de burse, zise Burse Nenițescu, dacă vă amintiți, doamna ministru.

Domnule Țopescu, mulțumesc pentru întrebări. M-ați întrebat despre securitate socială activă pentru tineri. Am căutat, având aici wireless, am căutat în puținul timpul care mi-a fost pus la dispoziție pe google, într-adevăr, și exprimarea mi se pare puțin nefericită.

Era vorba despre activarea politicilor de securitate socială, de a activa aceste politici. Eu cred că este vorba doar de inversie.

Și am să vă explic și am să vă dau un exemplu concret care, de altfel, este prins în Legea educației. În toate țările Europei a existat o problemă cu doctoranzii, pentru că ei nu erau, la un moment dat, nici studenți sau, mă rog, își păstrau un anumit tip de statut de student, dar ei lucrau opt ore, zece ore pe zi în laborator să-și facă teza de doctorat. Perioada de doctorat -doi, trei, patru ani nu era considerată vechime în muncă. La nivelul Uniunii Europene și în particular în România, în noua legislație această securitate socială, pentru această categorie de tineri, este prevăzută. Doctoranzii, munca lor de doctorat se va contabiliza ca vechime în muncă, vor avea toate drepturile sociale ale unui angajat, chiar dacă își păstrează în același timp și dreptul de studenți.

Desigur, o exprimare puțin nefericită. V-am dat un exemplu edificator, sper, în ceea ce înseamnă această măsură în realitate.

Sportul în școli. Am avut, nici nu știu cum să-i spun, șansa sau neșansa, pentru că a fost foarte dificil, să fiu...Eu însumi când am fost copil am fost selectat într-o școală din aceea specială, cum exista pe vremuri pentru gimnastică de performanță. Nu am fost foarte bun în acest domeniu, dar cumva s-a nimerit că am fost acolo și am cunoscut din nou ce înseamnă sportul în școală. Sunt un adept necondiționat al sportului în școli.

Ați vorbit despre abandon școlar. Știm cu toții problemele scutirilor medicale care se dau. Jumătate din clasă uneori este scutită medical de sport. Nu cred că acesta este un lucru bun.

Există curriculum la dispoziția școlii. Partidul părinților despre care vorbiți va fi reprezentat o treime în viața școlii, va avea un cuvânt foarte important de spus și mă voi apleca ca acest cuvânt să fie și auzit de consiliile de administrație, pentru ca sportul în școală să-și găsească locul său.

Întotdeauna când mă adresez, când mă gândesc la marile simboluri ale sportului românesc, mă adresez cu oarecare deferență, cu o totală deferență, permiteți-mi să modific. Și dacă oamenii pe care i-ați menționat și alții vor accepta să facă parte dintr-un corp consultativ, poate lansăm și un program în care acești oameni deosebiți, cu performanțe deosebite din sport pot să fie mai vizibili. Ei de obicei dispar după ce câștigă medaliile. Pentru a-i putea aduce mai mult în atenția tinerilor, vor găsi în mine absolut tot sprijinul. Deci, nu se pune problema să fie altfel acest lucru. De altfel, nu este vorba doar de sportivi.

Aș fi foarte fericit dacă toți miniștrii precedenți ai educației – m-ați întrebat dacă educația începe și se termină cu posibilul meu ministeriat – în nici un caz, domnule Țopescu. În nici un caz! Pot să spun că odată cu redactarea acestei noi legi, chiar dacă

aș prelua acest minister, chiar aș fi într-o situație fericită. Aș fi poate primul ministru care ar spune: eu acum trebuie doar să aplic reforma care pe hârtie, care instituțional s-a făcut. Deci, în nici un caz nu am pretenția și nu am avut niciodată pretenția că lucrurile încep și se termină cu mine. Departe de mine acest gând, dimpotrivă!

Durata medie de viață a unui ministru al educației în România este undeva sub doi ani. Schimbările spuse la început, structural, sistemul educațional necesită timp care este mult mai lung decât acești teoretici doi ani de posibili potențiali doi ani de ministeriat.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Domnule candidat, noi nu avem probleme cu durata medie de viață a mandatului, că avem în viață doi miniștri care sunt lângă noi. Dar problema este cu durata timpului de expunere. Și dacă ați încheiat...? Ați încheiat?

Domnul Daniel Funeriu:

Da, domnule președinte.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc.

Eu am înregistrat deja încă patru solicitări de intervenții. Domnul deputat Zătreanu, domnul deputat Göndör, doamna senator Silistru, doamna senator Ecaterina Andronescu și domnul senator Mang. Am închis lista. Sunteți de acord cu închiderea listei? Vă rog foarte mult, ca să ne putem concentra să dăm cel târziu într-o jumătate de oră, zic eu, și răspunsul pe care-l așteaptă toată lumea la această dezbatere, adică votul final.

Îl invit pe domnul deputat Zătreanu să facă intervenția domniei sale.

Domnul Dan-Radu Zătreanu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Zătreanu, așa cum a spus domnul președinte, mă numesc, sunt deputat de București.

Domnule ministru desemnat, nu vă ascund faptul că de când am aflat că dumneavoastră veți fi pentru acest important post în Guvernul desemnat, în Guvernul Croitoru, v-am urmărit aparițiile la televizor și la radio, cât am putut să prind și vă spun sincer că am rămas mulțumit și impresionat de modul în care ați răspuns anumitor întrebări care vi s-au pus.

De asemenea, am studiat și CV-ul și, sigur, este un CV impresionant.

Din prezentarea dumneavoastră m-am convins că ați putea fi un ministru foarte bun, chiar dacă poate acum, datorită unui vot politic dumneavoastră sau Guvernul nu va trece, dar sunt convins că după șapte decembrie veți fi un ministru bun și care va urmări toate problemele de aplicat, în principal, de Legea educației.

Revenind acum la întrebarea pe care vreau să v-o pun, am constatat, așa cum au spus și alți colegi de-ai mei, că în România copiii supradotați se pierd. Școala românească nu poate să le asigure un viitor, în general.

De asemenea, dumneavoastră ați spus la o întâlnire pe care ați avut-o acum câteva zile că intenționați să faceți un institut interdisciplinar pentru a atrage elevii, studenții și în general tinerii din alte țări să se întoarcă în România. Aș vrea să ne dați niște amănunte, apropo de acest institut interdisciplinar și poate mai multe amănunte... Cu

toate să ați spus unui antevorbitor, apropo de repatrierea elitelor. Și această întrebare i-am pus-o și doamnei ministru Andronescu când s-a prezentat în fața noastră și este adevărat, cred că în decurs de un an de zile nu s-a făcut mare lucru. Ce intenționați să faceți în continuare?

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc.

Vă rog. Doamna senator Silistru.

Doamna Doina Silistru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Sunt Doina Silistru, senator de Vaslui.

Având în vedere bogata experiență în cercetarea științifică, după cum am văzut în CV-ul dumneavoastră, aș vrea să îmi spuneți poziția dumneavoastră vizavi de cercetarea științifică din afara universităților și aici mă refer atât la finanțare, cât și la stimularea cercetătorilor de a mai face cercetare în astfel de instituții, având în vedere și echivalarea gradelor din cercetarea științifică cu cele din învățământul superior.

O a doua problemă la care v-aș cere un răspuns și o poziție. După răspunsul pe care l-ați dat domnului deputat Victor Cristea, ați afirmat că unul din cele trei domenii pe care le considerați importante din punct de vedere al cercetării științifice ar fi agricultura și respectiv biotehnologiile.

Aș vrea să vă întreb dacă știți care este situația cercetării științifice din agricultura românească, că din cele 150 de hectare câte erau în cercetarea științifică din agricultură la momentul anului 1990 acum au rămas cam 37.000 de hectare și nici pe acelea nu ne putem baza, datorită intereselor din punct de vedere funciar.

Și aș vrea să vă văd o poziție a dumneavoastră vizavi de cercetarea științifică din agricultură și ce veți face pentru a stopa acest jaf al fondului funciar din cercetarea științifică din agricultură și a proteja într-un fel tot materialul genetic care există la nivelul cercetării științifice din agricultură. Mă refer la toate speciile. Pentru că s-a adunat foarte mult material, ați spus că există excelență în acest domeniu, dar ne batem joc de ea.

Eu vreau doar să vă amintesc, s-ar putea să știți, dar s-ar putea să nu știți, nefiind pe acest domeniu, pentru a crea un soi trebuie cel puțin zece ani. Nu mai spun de speciile de pomi la care ajunge și 20 – 30 de ani.

Mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Mulțumesc și eu doamnă senator.

Dau cuvântul domnului deputat Göndör.

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule deputat de Odobești, observați cum vreau să vă intru în grații, tot în acest sens am să vă spun că am să pun o singură întrebare și am să mă încadrez în cele două minute.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Erați deja în grații!

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Mulțumesc.

Domnule Funeriu, știm cu toții că ați fost vicepreședinte al Comisiei prezidențiale care a elaborat strategia și pachetul de măsuri pentru noua Lege a educației.

Întrebarea este foarte simplă: considerați că ar trebui amendată această noua lege a educației? Dacă răspunsul este da, v-aș ruga să ne faceți și câteva referiri.

Vă mulțumesc.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc foarte mult.

Doamna ministru Ecaterina Andronescu:

Vă mulțumesc foarte mult. Nu am să-i pun domnului Funeriu nici o întrebare. Am să fac, însă, câteva considerații, dacă îmi veți permite.

În primul rând, aș porni de la ideea aprecierii pe care o am față de chimistul Daniel Funeriu și din păcate la ceea ce am sesizat astăzi, diferența în îndepărtarea de ceea ce înseamnă, totuși, rigorile și precizia acestei meserii.

Și dați-mi voie să fac câteva menționări.

Ați omis să spuneți aici, domnule Funeriu, poate ca să vă justificați o apreciere pe care ați făcut-o mai demult într-un interviu, și anume că sistemul educațional din România este de proastă calitate.

Eu cred că lucrul acesta nu este corect. Și este nedrept pentru cei care, în sistemul educațional românesc, cu finanțarea pe care o are, continuă să facă performanță.

Un exemplu este chiar cel pe care dumneavoastră îl reprezentați. Sunteți, în bună parte, produsul școlii românești și trebuie să spunem că laureatul premiului Nobel, Jean Marie Land a venit în România în deceniul VII, invitat de profesorul Nenițescu, nu pentru că școala românească era una proastă și a continuat să vină în România și după 1989 de mai multe ori, așa cum știți. Este, de altfel, și Doctor Honoris Causa al Universității Politehnica din București și a primit acolo, după știrea mea, cel puțin opt români în școala domniei sale.

Deci, eu cred că este drept și corect să-i dăm Cezarului ce este al Cezarului și să spunem că școala românească este eterogenă, că are multe probleme, dar că nu este lipsită și de performanță. Și lucrul acesta cred că trebuie să-l recunoaștem ca atare, pentru că într-adevăr avem nevoie de recredibilizarea școlii românești și nu putem să o recredibilizăm, trimitând-o de fiecare dată la colț.

Ați vorbit de multe ori în interviurile dumneavoastră, pe care le-am urmărit, și, încă o dată, parcă fac mare diferență între ceea ce reprezentați dumneavoastră, ca și chimist, ca cercetător, modul în care eu v-am apreciat și vă cunosc, și modul în care faceți câteva dintre aprecieri în prezențele dumneavoastră publice.

Spuneți că, cel mai bun depozitar al informației, este „Google”, și parcă îmi sună ca o redare a unei alte aprecieri. Or, într-adevăr, eu cred că și școala românească nu se mai poate lipsi de internet, în mod categoric, dar trebuie să spunem tuturor, că singura instituție, nu numai la noi, ci și în toată lumea, care selecționează informația, este și trebuie să rămână școala, în general, și, sigur, pentru noi, școala românească.

De aceea, grija noastră pentru selecția acestei informații trebuie să fie una, fără îndoială, foarte, foarte atent urmărită.

Ați vorbit, și îmi pare rău că, într-un fel, și universitățile le puneți la colț, punând la colț conducerile universităților, de asemenea, într-o manieră globală, ca apreciere.

Eu nu cred că toate conducerile universităților merită să fie blamate. Numai cine nu vrea să se uite în multe din universitățile noastre – și aș îndrăzni să spun, cunoscând relativ bine sistemul că în cele mai multe schimbările care s-au produs după 1989 încoace sunt foarte, foarte importante. Și unele dintre aceste schimbări pot să fie modele și pentru ceea ce avem acum de făcut în sistemul preuniversitar. Și mă refer la trecerea conținutului programelor pe competențe. Trecerea a început din 2003. Acum curriculum este centrat pe formarea de competențe, dar este doar un pas, rămâne pasul următor, cu manualele și cu programele școlare care trebuie să fie foarte atent privite, în așa fel încât această prevedere de lege de acum să poată să intre în deplinele ei drepturi și să producă efecte.

De aceea, mulțumindu-vă pentru vorbele bune pe care le-ați avut și vă spun încă o dată, îmi mențin aprecierea pe care o am pentru dumneavoastră, atât cât mai degrabă aș zice că v-am cunoscut decât cât v-am văzut astăzi și din modul în care v-ați prezentat astăzi. Cred că un ministru nu poate să facă singur reformele importante sau măsurile de modernizare, să implementeze măsurile importante de modernizare pentru sistemul românesc de învățământ, pentru că avem nevoie întotdeauna de echipele care să sprijine aceste eforturi pe care le face ministerul. Altfel, trebuie să vă mărturisesc că în aceste nouă luni de mandat am simțit extrem de acut ce înseamnă să nu beneficiezi de un asemenea sprijin. Cu toate acestea, eu cred că legea aceasta a educației, abia aștept răspunsul dumneavoastră, care după opinia mea ar fi meritat mai corect titlul de Cod al educației, chiar și invocând modelul la care v-ați referit, Codul francez, într-adevăr cuprinde toată legislația și aceasta era ideea de cod, poate ne-ar fi îndepărtat într-un fel și de abordarea aceasta excesiv de politică.

Și cu aceasta închei. Mi-aș fi dorit poate, atunci când încercam să duc o bătălie împotriva politizării numirii directorilor să aud mai multe voci că se ridică în favoarea acestei susțineri. Altfel, am avut și avem ceea ce vedeți și dumneavoastră acum în școlile din România, care au devenit, din păcate, un fel de purtător de drapel într-o campanie electorală care parcă ne-au găsit pe toți, indiferent ce meserie am avea și indiferent ce culoare politică am îmbrăca într-un moment sau altul.

De aceea, eu cred că cei care iubesc școala românească, trebuie să se asocieze în susținerea ei, pentru că altfel nu avem nici o șansă.

Spunea un mare om de știință și un mare istoric al acestui neam: „Vrei să omori un popor? Omoară-i școala!”. Și cu acest lucru închei și vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc foarte mult.

Și când vă gândiți că este abia la început campania electorală.

Domnule candidat, vă rog să răspundeți...

Domnul Mang ultimul. Domnule Mang, vă rog.

Domnul Ioan Mang:

Mulțumesc, domnule președinte.

Mă numesc Ioan Mang, sunt senator de Bihor și, pentru a vă satisface curiozitatea pe deplin, sunt profesor universitar, născut în județul Arad, undeva foarte aproape de Săvârșin.

Am făcut liceul în Ineul de Arad, unde a făcut și domnul profesor Robu și vă pot spune că au fost și alți olimpici din județul Arad.

Vă felicit pentru experiența, pentru activitatea profesională pe care ați avut-o până acum, pentru CV-ul frumos pe care îl aveți, dar ca fiind un cetățean un pic mai în vârstă și pentru că și profesia mă înclină către acest lucru, îmi permit să fac considerații și să vă dau și câteva sfaturi, înainte de a pune întrebări.

Ați afirmat aici că ați dori să fiți un exemplu, să fiți primul cetățean, primul român care lucrează în străinătate și care se întoarce înapoi. Sunt și alții care fac acest lucru. Și având în vedere bogata experiență profesională și calitățile dumneavoastră excepționale de cercetător, sigur v-aș recomanda să încercați, în cercetare în România, pentru că miniștri nu sunt decât 14 în acest Guvern și să aducem doar 14 străini care lucrează afară, este puțin.

De asemenea, cred că în momentul în care v-ați gândit că veniți la audiere în Parlament, pentru un post de ministru și nu pentru un post de cercetător, chiar dacă ar fi trebuit să introduceți în CV și experiența managerială pe care am înțeles, totuși, că oarecare experiență de manager aveți, dar ea lipsește cu desăvârșire din CV și acest lucru mă duce și la gândul, totuși, că ne-ați adus un alt CV cu care nu trebuia să veniți aici sau nu aveți experiența suficientă pentru că altfel trebuia să știți că era esențial pentru noi nu câte lucrări în chimie aveți, ci câtă experiență în management aveți.

Și, pentru că noi am avut... Vă dau două exemple de cetățeni care au venit să fie miniștrii pentru că sunt tineri și au dat greș și acesta este cazul doamnei Ridzi, de exemplu sau de ministru foarte bun teoretician, dar care nu avea legătură foarte multă cu managementul și cu practica și care în momentul în care a văzut că nu poate primi bani la învățământ și-a dat demisia. Este vorba de președintele comisiei, că dumneavoastră sunteți vicepreședinte.

Și acum să trecem la întrebări.

Ați făcut o afirmație la un moment dat că doriți ca universitățile să fie autonome, să respire singure și să-și aleagă singure conducerea.

Aici, ori nu cunoașteți care este situația în învățământul românesc, ori formularea a fost greșită. Pentru că universitățile în România își aleg singure conducerea, cel puțin de 12 ani. Sau chiar și înainte de 1989.

A doua întrebare nu este legată de activitatea profesională sau de învățământ neapărat, ci faptul că veți deveni ministru impune, după părerea mea, cu atât mai mult și cunoașterea prevederilor legale și a Constituției României.

Dumneavoastră sunteți sprijinit de un partid ai căror lideri, câțiva, puțini, spre norocul nostru sper că puțini, nu cunosc un articol din Constituție și din această cauză creează multora și am sesizat și la dumneavoastră, chiar ieri, la un coleg de-al dumneavoastră, cu atât mai mult, senzația că aici veniți și dați cu biciul și încă nu ați fost investit.

Întrebarea mea este următoarea: care este organul reprezentativ suprem al poporului, conform Constituției, și singurul organ care reprezintă poporul?

Mulțumesc.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Și eu vă mulțumesc, domnule senator.

Pentru că doamna senator Andronescu nu a pus întrebări, îi mai dau cuvântul, tot pentru ce am hotărât împreună, domnului deputat Surpățeanu, să pună două întrebări.

Domnul Mihai Surpățeanu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Sunt deputat de Craiova. O să fiu foarte scurt.

n Cotidianul din 26 martie, 2009, la un interviu cu laureații Nobel, Jean Marie Land, dânsul a făcut o declarație, în calitate și de conducător al tezei dumneavoastră de doctorat. Citez: „Daniel Funeriu este o persoană foarte inteligentă, ambițioasă, foarte talentată în a lucra cu oamenii și un excelent chimist.

Cred că, implicându-se în politică, are un rol important de jucat pentru știință și, cred, de asemenea, că poate să fie foarte util pentru comunitatea de oameni de știință din România, unde, în mod evident, mai sunt multe de făcut pentru a aduce în față educația, cercetarea și aplicațiile sale.

Cu toate acestea, trebuie să ne amintim un lucru: știința și educația nu pot fi controlate de politică. Imposibil, întărește dânsul.

Întrebarea mea este, cu da, și nu: eu spun că realitatea contrazice flagrant acest lucru, și vreau să vă întreb dacă sunteți de acord sau nu cu ceea ce am declarat?

Mulțumesc.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Mulțumesc.

Aveți cuvântul, domnule candidat.

Domnul Daniel Funeriu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule deputat Zătoreanu, copiii supradotați – discuția este foarte amplă – și voi fi cât se poate de succint.

Teoriile educaționale, practica educațională arată că, după o perioadă foarte lungă, copiii care au fost considerați supradotați nu au, neapărat, o reușită în viață, judecată după anumiți parametri, mult mai mare, decât copiii care au fost judecați normali.

Există în România un cadru legislativ în ceea ce privește copiii, tinerii cu capacități speciale. El trebuie și aplicat.

În domeniul educației, noua Lege a educației există prevederi pe care le voi aplica. În particular, există posibilitatea, și aș dori să introduc această posibilitate, pentru că am văzut-o aplicată la alte țări, pentru copiii foarte buni, să promoveze 2 ani într-unul, acolo unde este posibil și în anumite condiții.

Cred că atunci când vorbim despre copiii supradotați, nu putem să uităm un alt domeniu, cel al copiilor cu nevoi educaționale speciale, pe care trebuie să-i tratăm, absolut cu toată seriozitatea, cum acest subiect a fost tratat și până acum, poate mai apăsător.

Un nou institut interdisciplinar de cercetare – discuția este foarte lungă – oportunitatea, studiul oportunității acestei instituții este de discutat. Cred că, desigur,

voi încerca în ministeriatul meu, dacă acest lucru este posibil, să-mi prind pe agendă acest institut. Voi vedea care este reacția sistemului.

Nu trebuie să creăm un sistem paralel, ci trebuie să vedem dacă putem avea o structură de novo, care să aibă o excelență instituțională. Dar acest lucru este un lucru care trebuie discutat foarte atent.

Doamna senator Silistru, da, într-adevăr, cunosc activitatea dumneavoastră în ceea ce privește crearea de noi soiuri de plante. Știu bine, m-am interesat despre acest subiect, din motive pur personale, este un hobby, mă rog, pe care îl am.

Primul lucru pe care l-am făcut când am în Parlamentul European, a fost că l-am sunat pe domnul ministru Flutur, singurul om din Agricultură, la care eu aveam acces, și l-am întrebat: „Avem o bancă de semințe în România?”

Eu cred că noi avem încă o biodiversitate. Am și declarații asupra suprabiodiversității, în Parlamentul European. O puteți găsi pe internet.

Avem o biodiversitate în România de invidiat în Uniunea Europeană. Vreau să vă spun că, dacă putem să avem o bancă de semințe, o bancă de material genetic, mai avem încă o problemă: nu doar în horticultură, nu doar în ceea ce privește plantele; mai avem o problemă cu bivoliile din zona Bihor, dacă nu mă înșel.

Deci, această biodiversitate animală și vegetală, cred că este un element căruia mult prea repede îi întoarcem spatele. Și, veți găsi în mine un absolut susținător în acest domeniu.

M-ați întrebat despre pierderea hectarelor în ceea ce privește cercetarea din acest domeniu. În noua Lege a educației, există prevederi legale.

Nefiind specialist în domeniul cadastrului sau altor aspecte legate de acest lucru, există prevederi legale pentru ceea ce înseamnă baza materială și terenurile aferente universităților și centrelor de cercetare.

Desigur, cu cât cercetarea beneficiază de mai bune condiții, cu atât eu voi fi mai fericit, și voi face absolut tot pentru acest lucru. Cred că am epuizat.

Doamna Doina Silistru:

Domnule președinte, nu a epuizat, pentru că prima întrebare s-a referit la poziția pe care o aveți referitor la cercetarea științifică din afara universității.

Domnul Daniel Funeriu:

Corect, mă scuzați!

Doamna Doina Silistru:

Și la salarizarea cercetătorilor, vizavi de profesori.

Domnul Daniel Funeriu:

Da, într-adevăr, am uitat să răspund acestei întrebări.

Dacă nu mă înșel, în noua Lege a educației, este echivalarea gradelor de cercetare cu cele didactice din universități. Eu contextualizez răspunsul meu în contextul răspunsului domnului Göndör, trebuie să elaborăm legislație secundară pentru noua Lege a educației.

Dacă vom vedea că, în cadrul elaborării acestei legislații secundare, sunt unele lucruri care trebuie modificate, în particular, dacă sunt aceste mici chestiuni – o lege niciodată nu este perfectă, bineînțeles – putem să ne gândim la aceste aspecte. Dar țin foarte mult la această echivalare pusă într-un sistem just.

Cercetarea în afara universităților: România are un sistem de cercetare complet (Academia, IMCB-urile, cercetarea din universități); oriunde s-ar afla ea, cercetarea trebuie să fie de calitate. Dacă ea este de calitate, trebuie să beneficieze de absolut tot sprijinul necesar, indiferent de unde are loc această cercetare.

Domnule Gődör, legea, înainte să fie amendată, trebuie aplicată.

Prin urmare, toate eforturile mele și, dacă voi avea onoarea să fiu investit în această funcție, toate eforturile mele, și ale celor care vor dori să-și ofere expertiza în acest domeniu și experiența, vor fi utilizate pentru punerea în aplicare a legii.

Sunt absolut convins că, în procesul de punere în aplicare a legii, că – fără rea voință, ci pur și simplu, pentru că nimic nu este perfect pe lumea asta, pentru că sistemul educațional este un sistem care trăiește, este un sistem care evoluează –, vor fi necesare anumite amendamente.

Nu vreau, sub nicio formă, să intru acum și să spun, să particularizez anumite domenii, eu am sesizat – și este un domeniu care mie îmi este foarte drag, acesta al repatrierii elitelor – și voi încerca, bineînțeles, în colaborare cu dumneavoastră, doamnelor și domnilor, să vedem dacă putem merge puțin mai departe.

Mai este încă un domeniu asupra căruia aș dori să reflectăm. La ora actuală, promovarea structurilor universitare, universitățile promovează pe posturi, iar apoi aceste promovări sunt, să spun așa, cenzurate de această comisie, de comisiile CNADU, care verifică dacă lucrurile au fost bine făcute. Poate ar trebui să ne gândim la un mecanism care se practică în Germania și în Franța, în care comisia se pronunță asupra eligibilității unui candidat, înainte ca el să fie selecționat și promovat în universitate. Dar, repet, sunt lucruri care trebuie discutate, sunt lucruri mai mult care țin de detalii și de tehnicitatea legilor.

Legea trebuie, mai înainte de toate, aplicată. Și, desigur, dacă vom observa că sunt lucruri care trebuie amendate, cred că putem face acest lucru fără nicio problemă.

Pornind de la comentariul doamnei Andronescu, căreia îi mulțumesc, încă o dată, pentru primul mesaj pe mail, pe care mi l-a trimis în 2003, prin care mă invita în țară, am să spun câteva lucruri: atenționa doamna ministru că am spus într-un interviu că învățământul românesc este de proastă calitate.

Trebuie să recunosc, exprimarea mea a fost nefericită. Când am văzut transcriptul acestui interviu pe www.ziare.com, eu însumi m-am simțit puțin stânjenit. O recunosc, doamna ministru. Intenția mea a fost, și o spun foarte limpede aici, să spun că învățământul românesc este, din păcate, de slabă calitate.

Este dureros să spui acest lucru, mai ales despre un sistem care te-a format în mare parte. Când am spus acest lucru, m-am bazat pe raportul Comisiei prezidențiale, care a dus la Pactul Național pentru Educație și ne-am bazat pe date.

Este greu să caracterizăm altfel. Din păcate, și o spun cu toată durerea, un sistem care este, așa cum am văzut în ultimul raport al ministerului, plasat pe locuri nu tocmai fruntașe în ceea ce privește educația... Marea problemă este că, într-adevăr, avem performanțe. Într-adevăr, această performanță există, ea trebuie subliniată, trebuie promovată, dar responsabilitatea unui ministru, cum știți mult mai bine decât mine, doamna ministru, este de a avea grijă de întreg sistemul și de a face astfel încât

această grijă să nu fie doar rezultatul unor eforturi sporadice ale unor oameni, ci ea să fie o stare de fapt a întregului sistem.

Într-adevăr, în activitatea mea științifică, peste tot, pe unde am putut să deschid ușa românilor, în laboratoarele internaționale, am făcut-o și voi continua s-o fac și în continuare, pentru că, pur și simplu, mulți dintre ei au calitățile necesare acestui lucru.

Ați sugerat, ați făcut un comentariu legat de comentariul meu, din nou, în presă: sigur, când ne exprimăm în presă, uneori avem scăpări, uneori avem tendința să mergem mai departe decât ceea ce am fi dorit să spunem într-un cadru oficial.

Am spus „cel mai bun depozitar al informațiilor este google”. Doamna ministru, cum bine știți, nu am spus niciodată că cel mai bun educator este google.

Motivul pentru care am reușit să răspund uneia dintre întrebările de astăzi, asupra căreia, trebuie să recunosc că nu știam mare lucru, nu eram foarte informat înainte de a intra aici, a fost că aveam această conexiune internet și m-a conectat la google, și am aflat foarte rapid răspunsul la, mă rog, câteva elemente de răspuns. Acolo am aflat informația.

Mențin acest punct de vedere, că internetul este cel mai bun depozitar, dar nicidecum, și afirmația mea din acel interviu a fost făcută exact în contextul în care doream să subliniez menirea esențială și de neînlocuit a profesorilor, din această țară și din orice alt sistem educațional, care aceea de a forma competențe, de a-i învăța pe elevi cum să folosească informația.

Menirea profesorului era alta, acum 40 de ani, sau acum 30 de ani, când am trecut eu prin școală.

Componenta de transfer informațional al profesorului era mult mai mare decât ea este acum, cum ați fost în primul dumneavoastră ministeriat, doamna ministru, unul dintre cei care s-au bătut pentru această introducere, bazată pe competențe și, într-adevăr, s-au făcut foarte multe progrese. Nimeni nu poate tăgădui acest lucru.

Dar, vreau să vă spun că remarcă mea referitoare la google, cred că a fost – trebuie să verific – cred că a fost scoasă din context, contextul și intenția mea era exact aceea de a sublinia rolul modern al profesorului și de a sublinia ceea ce, la nivel de sistem, trebuie să facem pentru ca acest rol să fie cât mai bine reprezentat în ceea ce privește formarea profesională.

Conducerile universităților: ați spus doamna ministru că, printre rânduri, sau explicit, că am acuzat conducerile universităților. De pildă, atunci când vrei să obții efecte, poate, uneori, aplici o presiune mai mare decât este cazul, pentru a obține efecte. Umblând prin țară, am observat că foarte multe universități din România s-au dezvoltat într-un mod fără precedent.

Universitatea pe care ați condus-o, și pe care o conduceți, doamna ministru, nu degeaba produce performanță. Am discutat de nenumărate ori cu dumneavoastră lucruri pe care nu pot să spun că fac cinste școlii românești.

În același timp, nu putem să negăm, faptul că au fost și abuzuri, faptul că au fost și lucruri care, poate, nu ne fac cinste întotdeauna.

Eu cred că o viziune coerentă trebuie să țină seama de punctele tari, și ele trebuie raportate, iar punctele slabe eu cred că trebuie să le privim cu cea mai mare direcție.

Trădarea începe în momentul în care ascunzi adevărul, chiar și cu scopul de a proteja pe cineva. L-a spus contele de Nabo, și n-am inventat eu acest lucru.

Eu cred că, tocmai, din datoria noastră pentru a avea o viziune, care – trebuie să spunem adevărul în față – repet, nu este vorba de stigmatizarea conducerii uneia sau mai multor universități, este vorba pur și simplu de privirea realității în față, care ne-a dus, de multe ori, la excelență, alteleori ne duce în locuri pe care nu ni le-am dorit. Nu este doar cazul României, au fost abuzuri și în alte țări. Nu cred că trebuie să ne simțim nici mai buni, nici mai răi decât alții, trebuie doar să vedem lucrurile, adevărul în față.

Am atins și chestiunea legată de competență și manuale, introducerea curriculumului bazat pe competențe, deci cred că acest dialog poate continua, doamna ministru.

Întotdeauna am fost, când am putut, gata să fac, cu toată inima, cu cea mai mare deschidere, lucrurile, și așa va fi și în continuare. Un eventual nou statut nu-mi va schimba în absolut nimic capacitatea de dialog.

Domnule profesor Mang, CV-ul meu, vă spun foarte sincer, am redactat un CV, în care poate mi-au scăpat anumite lucruri. Eu vă spun deschis, am o tendință, să privesc foarte sceptic CV-urile foarte lungi. De aceea, am încercat să pun ceea ce eu am considerat că ar fi esențial. Alte lucruri, nu am înțeles foarte bine dacă sugestia dumneavoastră ar fi, că faptul că nu am avut în scris anumite lucruri, pun la îndoială spusele mele. Trăim în epoca informațională, absolut toate informațiile pot să fie verificate, domnule profesor.

Vreau să vă spun, ați făcut referire la tinerețea mea și, poate, puțin în opoziție, la experiența altora.

Domnule profesor, tinerețea este o virtute, nu este o calitate. Un ministru nu este bun pentru că este tânăr, el este bun pentru că și-a făcut datoria cum trebuie.

Scopul audierii, și scopul audierilor este acela de a valida calitatea unui ministru, și nu tinerețea sa.

Ați făcut referire la cazuri de tineri care au decepționat în funcția de ministru. Unii dintre ei, poate chiar toți, desigur, dacă nu-s miniștri, au fost validați de comisiile din Parlamentul României.

Deci, pe cât este de obligatoriu pentru ministru de a-și expune în fața comisiei tot ceea ce el are de spus, pe atât este, poate, și o responsabilitate a celor care validează.

Nu este vorba de a arunca anateme aici; este vorba doar de a spune că, câteodată putem să ne înșelăm în aprecierile noastre asupra altora sau chiar asupra noastră.

În ceea ce privește faptul, ați sugerat, că nu cunosc legislația din România: ați sugerat faptul că eu am spus că în ministeriatul meu voi face astfel încât conducerile să fie alese de universități ...

Aici vreau să spun, foarte limpede, domnule profesor, ceea ce eu am spus a fost modul de conducere a universităților, poate fi decis de universitate. În vechea legislație exista o singură posibilitate de a alege, o singură posibilitate de management a universităților: rectorul, conducerea universităților era reprezentantul comunității academice. Era ales de comunitatea academică.

În lumea academică, există și un alt mod de conducere a universităților: modul corporatist.

Eu nu cred că, și am avut multe discuții pe această temă, inițial am fost fan al modului corporatist de conducere a universităților și continui să fiu. Însă, din păcate, acest mod la ora actuală în România ar introduce perturbări mult prea mari pentru ca să poată să fie aplicat imediat.

La ceea ce eu mă refeream, era modul diferit, corporatist versus „colegial” de conducere a universităților. Am avut nenumărate discuții contradictorii, eu recunosc, și cu doamna ministru și cu alții, în care mi-am expus punctele de vedere.

Vreau, încă o dată, să subliniez, că noua Lege a educației pe care o avem, din punctul meu de vedere și nu doar al meu, este poate unul dintre cele mai moderne din Europa, dacă va fi corect aplicat.

Iată la ce mă refeream, domnule profesor.

Nu în ultimul rând, pentru că ați pus ultima întrebare legată de Constituția României. Prima responsabilitate a unui om public este să respecte legile acestei țări.

Cel care decide dacă o persoană a respectat Constituția sau nu este Curtea Constituțională.

Art.61 din Constituția României spune clar: „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”.

Nimeni nu a pus, din punctul meu de vedere, acest articol sub semnul întrebării.

Referitor la alte chestiuni politice pe care le-ați menționat, eu am să las, și nu am de ales, pentru că așa este rânduirea în România, Curtea Constituțională se va pronunța asupra tuturor chestiunilor legate de constituționalitate.

Și vreau să spun că, poate, au fost unele abuzuri în viața publică din România, dar nimeni, niciodată, nu a pus sub semnul întrebării deciziile Curții Constituționale.

Eu vă mulțumesc și sper că am răspuns tuturor întrebărilor dumneavoastră, doamnelor și domnilor.

Da, mai există ceva?

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Vă mulțumesc și eu foarte mult, domnule candidat Funeriu.

Domnul Daniel Funeriu:

Domnul deputat Surpățeanu mai avea ceva.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Da, sau ba. V-a întrebat cu „DA” sau „BA”.

Domnul Daniel Funeriu:

Trebuie să recunosc că mi-a scăpat întrebarea. Îmi pare rău. Da, sunt un fervent, aparțin, ca și fiecare dintre noi, care are o apartenență politică. Desigur, am apartenență politică de dreapta, pentru că modelul de economie socială de piață, modelele, valorile drepte cred că mă reprezintă, nu neg acest lucru. Dar, atunci când vine vorba de viața școlii, de viața cercetării, politicul trebuie pus în plan secund.

Eu am rezolvat acest conflict de loialitate a fiecărui om politic față de sistem sau față de partid, vreau să vă spun, foarte limpede, că prima mea loialitate este și va fi întotdeauna față de sistemul educațional din România.

Eu vă mulțumesc, doamnelor și domnilor, și aștept răspunsul dumneavoastră.

Sper că și dumneavoastră, doamnelor și domnilor, veți ști, și mulți dintre dumneavoastră ați făcut-o deja, și sper că în continuare vom face cu toții aceste forțe

rezolvarea acestui conflict de loialitate care, poate, ne-a dezbinat de mai multe ori decât ne-a unit.

Cred că semnalul pe care îl putem da, provenind din mediul educației, este să putem să fim strânși în jurul unui proiect educațional pentru România, cred că poate să fie un semnal de început foarte puternic pentru întreaga societate românească, cu atât mai mult cu cât suntem într-o perioadă politică foarte tulbură.

Eu vă mulțumesc și aștept votul dumneavoastră, doamnelor și domnilor.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Și eu îi mulțumesc domnului candidat Daniel Funeriu.

Vreau să vă spun că au luat cuvântul 20 de colegi, din cei 38 prezenți astăzi la această ședință.

Au fost peste 50 de întrebări. Dezbaterile s-au desfășurat în aproape 3 ore și jumătate. Vom trece la ultimul punct al ordinii de zi, care este, practic, avizul nostru.

Vă mulțumim, domnule candidat.

Vă invităm, împreună cu colega dumneavoastră, să așteptați răspunsul.

Domnule consilier, conduceți-l pe domnul candidat, și să așteptăm rezultatul votului, după care să-l invităm și să-i spunem rezultatul votului, da, domnule consilier?

Eu vă mulțumesc în mod deosebit pentru luarea, extrem de serios, a candidaturii dumneavoastră, ceea ce este un lucru bun, ținând cont de contextul actual.

Vă rog, are cuvântul domnul președinte al comisiei de la Senat, Mihail Hărdău.

Domnul Mihail Hărdău:

Tocmai, ținând cont de contextul actual, vă solicit un vot, domnule președinte, din partea comisiilor reunite, eu doresc un vot secret.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Deci, conform prevederilor regulamentare, există această posibilitate, de a se solicita o altă formă de vot.

Vreau să vă spun că, din experiența mea de 17 ani în Parlamentul României, guvernele care au trecut, toate s-au făcut cu vot deschis, dar nu pot să nu țin cont de o propunere făcută în mod statutar și regulamentar de către un distins coleg, și atunci o să supunem la vot procedura de vot.

Cine este pentru propunerea ca votul să fie secret?

Eu vă propun ca alternativă votul deschis, așa cum se procedează și s-a procedat la atâtea comisii.

Spuneți, vă rog.

Domnul Dan-Radu Zătreanu:

Nu știu de ce trebuie să-l scoatem pe domnul Funeriu din sală, pentru că la toate celelalte comisii candidații au stat în sală. Asta a fost peste tot. Nu văd de ce este secret ceea ce votăm.

Eu vă rog să-l invitați, pentru că la toate comisiile candidații au stat în sală.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Domnule, eu așa am crezut ...

Doamna Ecaterina Andronescu:

Așa a fost regula, să știți.

Domnul Dan-Radu Zătreanu:

Nu, dar de ce trebuie comisia noastră să fie altfel decât altele? Nu văd care este rostul acestei proceduri.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Care este problema? Dacă rezultatul este, după aceea îl invităm, îi comunicăm, îi dau cuvântul, ne purtăm civilizată cum ne-am comportat și până acum, și cu respectul tuturor regulilor.

Vă spun, aceasta este procedura, așa am procedat întotdeauna. Este o procedură absolut normală, dar oricum votul este deschis, dacă va fi deschis.

Dacă era votul secret, îl invitați să vadă cum votează cei care trebuia?

Domnul Dan-Radu Zătreanu:

Nu, dar nu este în Regulament. Nu scrie în Regulament asta.

Asta este părerea dumneavoastră.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Mulțumesc.

Altă întrebare?

Doamna senator Boagiu.

Doamna Anca Daniela Boagiu:

Este o procedură, domnule președinte. Am respectat întreaga procedură până acum, deși știu, de la bun început, că votul comandat politic va fi unul negativ, în ciuda insistențelor cu care candidatul a încercat să ne convingă că știe, vrea și poate.

Așa că, eu cred că propunerea pe care domnul Hărdău v-a făcut-o, de a merge pe vot secret, nu încalcă cu nimic Regulamentul, ci dimpotrivă, de câte ori am vorbit despre vot de persoane, am avut parte de vot secret, fie că a fost vorba despre plen, fie că a fost vorba despre comisii. Deși, repet, comanda politică este dată. Sunt deja doi miniștri care au primit vot negativ până acum, vot negativ va ieși și în această comisie.

Deci, nu cred că există vreo temere din partea dumneavoastră că ar putea cineva să încalce ordinul de partid pe care l-a primit, chiar dacă Fondul Monetar Internațional este în România, chiar dacă trebuia să mai tragem o tranșă, chiar dacă mai sunt multe alte probleme.

Vă rog să supuneți la vot și să mergem, să ne prefacem că respectăm toată procedura, deși știu rezultatul votului.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Stimată doamna senator Boagiu, ați înțeles cumva că nu voi supune la vot?

Dacă ați înțeles, vă comunic textual că ați înțeles prost. Oricum, aveam de gând să supun votului.

Doamna Anca Daniela Boagiu:

Eu nu înțeleg niciodată prost. Înțeleg ce trebuie, domnule președinte, cu respectul convenit reciproc.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Exact. Exact cu respectul pe care vi-l port eu dumneavoastră, vă spun, că dacă ați înțeles că nu supun la vot, vreau să vă spun că supunem la vot.

Dacă intervenția dumneavoastră a fost făcută doar pentru a spune că aveți de făcut o declarație politică, de asemenea, la sfârșitul acestui vot, aveți tot dreptul, conform

prevederilor regulamentare, ca în numele grupurilor și grupului dumneavoastră să exprimați un punct de vedere în legătură cu modul cum ați votat, da?

Deci, nu cred că avem vreo problemă de procedură, iar noi suntem destul de experimentați în acest domeniu, ca să nu puteți să bănușiți că așa fi încercat vreodată să nu respect acest lucru, care înseamnă procedura parlamentară.

Doamna deputat Săftoiu, înaintea procedurii de vot.

Doamna Ana Adriana Săftoiu:

N-aș interveni dacă nu s-ar face atât de des apel la acest vot politic impus de partid.

Aș vrea să spun că, atunci când am audiat-o pe doamna Andronescu, acum un an de zile, în calitate de candidat la funcția de ministru, au existat membrii PD-L – și printre senatori, și printre deputați – care nu erau mulțumiți de prestația doamnei Andronescu, și cu toate acestea, am votat, nu pentru că partidul ne-a cerut-o.

Asta ca să nu mai tot vorbim despre votul politic negativ impus de partid.

Desigur, așa propune să trecem la vot.

Domnul Mihail Hărdău:

Este timpul s-o apreciez pe doamna Săftoiu, dar a înțeles greșit atunci.

Deci, o anumită opinie nu înseamnă și un vot.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Domnule președinte, haideți să nu ... Ne-am desfășurat activitatea în cele mai bune condiții.

Eu, chiar, cred că am dat dovadă în această comisie că am abordat cu seriozitate această audiere. Am dat dovadă cu toții, cred, de maturitate. Am lăsat pe toată lumea să se exprime.

Eu sunt de părere că suntem aici reprezentanți ai școlii, și că totdeauna trebuie să fim puterea exemplului. Acesta, la noi, la școală, este mai mare decât în oricare alt domeniu de activitate.

Aveți cuvântul, domnule deputat.

Domnul Dragoș Zisopol:

Doamnelor și domnilor deputați și senatori, în contextul actual punctul de vedere al Grupului parlamentar al Minorităților Naționale este ca noi să participăm la audieri, dar să nu ne executăm dreptul la vot.

Mi se pare corect să vă aduc acest lucru la cunoștință și, în special, pentru stenogramă.

Ca atare, rezultă și poziția mea referitoare la această problemă.

Vă mulțumesc.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Vă mulțumesc foarte mult.

A existat o solicitare din partea unui coleg de-al nostru, este vorba de domnul președinte Hărdău, ca procedura de vot să fie procedură secretă.

Vă întreb: Cine este pentru acest tip de procedură? 17 voturi pentru.

Împotrivă? 21 de voturi împotrivă.

Abțineri? Este o abținere.

Ce vreți să mai numărați, doamnă? 21 de voturi împotrivă.

Din sală:

Domnule președinte, nu au prea fost 21 de voturi împotriva.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Nu au prea fost 21?

Vă rog, foarte mult, renumărați.

Din sală:

Au fost 24.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

24, da.

Deci, vă rog, un secretar din partea Camerei Deputaților, și un secretar din partea Senatului, să numere, da, ca să nu mai avem niciun fel de probleme.

Deci, 24 de voturi la 17 voturi, solicitarea de vot secret a fost respinsă.

Și, de asemenea, vă rog, foarte mult, cine este secretar din partea comisiei Senatului?

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Îmi permiteți, domnule președinte?

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Vă rog.

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Este cazul să se renumeroteze, pentru că ...

Aș vrea să vă spun că, după umilele mele cunoștințe de matematică, 17 plus 24 fac cam 41, și ați anunțat că suntem 38 aici.

Deci, ați anunțat că suntem 38.

Păi, hotărâți-vă, 24 sau 21?

Fiți amabil și apăsați pe butonul cu microfon, că nu aud.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Rezultatul votului care ne-a fost comunicat de doamna secretar, deputat Burcău, este: 17 voturi pentru propunerea de vot secret, 21 de voturi împotriva.

Doamna Doina Burcău:

Și Minoritățile, domnule președinte?

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Nu știu, doamnă, n-au votat. Nu vedeți că n-au votat, ce mai vreți?

Deci, încă o dată, vedeți care este cvorumul de ședință.

Eu l-am anunțat pe cel care era la un moment dat.

Deci, sunt unii care nu au votat. Și-au exprimat Minoritățile poziția, potrivit căruia nu participă la vot, dar rămân în sală, da?

Deci, ca să nu fie niciun fel de discuție, avem cvorum de ședință, cine votează, votează, cine nu vrea să voteze, n-am ce să-i fac, și vom trece la procedura de vot.

Domnul deputat Göndör.

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Eu vă solicit să ne spuneți, încă o dată, câți suntem în sală, pentru că, dacă eu am înțeles, se pare, că îmi spuneți acum că am înțeles greșit.

Nu 17 – 24, ci 17 – 21, tot nu iese socoteala, domnule președinte.

Îmi permiteți să finalizez ceea ce doresc să spun?

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Unii nu au dorit să voteze. Dar, 17 la 21 ...

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Păi, tocmai, fac 38, și atât ați anunțat că suntem în sală. Plus cei care nu votează, cum este?

Solicitarea mea este să ne spuneți câți suntem în sală. Eu vă solicit să reluăm votul, să fie foarte clar. Este păcat să rămânem cu dubii aici.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Votul nu-l reluăm, dar vă rog, domnilor secretari, câți suntem în sală?

Doamna Doina Burcău:

Domnule președinte, suntem 39 de senatori și deputați. Au votat 38: 17 pentru vot secret, și 21 împotriva.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Și pe domnul secretar din partea Comisiei pentru învățământ, știință, tineret și sport din Senat, câți suntem în sală?

Domnul președinte de la Senat reconfirmă cvorumul de 39, da, domnule Göndör, v-ați lămurit? Nu vă mai dau cuvântul.

Vă rog, trecem la procedura de vot.

Domnul Marius-Sorin Göndör:

Nu-mi mai dați cuvântul, nu mă mai simt deputat de Odobești.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Acum, doamnelor și domnilor, trecem la procedura de vot.

Procedura de vot este, încă o dată, în favoare înseamnă că dăm aviz favorabil domnului Funeriu, pentru a fi prezent cu acest aviz la votul de miercuri, deci investiție, eventual, a Guvernului Croitoru.

Voturile împotriva, înseamnă că nu dăm aviz favorabil.

Atunci, cine votează pentru, este în favoarea prezenței cu acest aviz favorabil al domnului Funeriu, cine votează împotriva sau se abține se consideră împotriva acestui aviz favorabil, lucru pentru care, dacă nu mai sunt alte lucruri, și n-au fost ...

Din punct de vedere al procedurii, domnul senator Mang vrea să intervină.

Domnul Ioan Mang:

Aseară, la o altă comisie de audieri, senatorii nu au fost de acord cu prezența prin reprezentanți.

Aș dori să întreb dacă la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport putem aplica acest sistem?

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Eu vreau să vă spun că noi aici avem în procedură și în obișnuință să fim de acord cu înlocuirea celor care absentează, prin reprezentanți ai grupurilor.

Și, mă bucur că mi-ați pus această întrebare, ca să mai dau încă o dată citire acestor solicitări venite din partea a trei grupuri parlamentare.

Deci, domnul senator Nicolae Robu, membru al Grupului parlamentar al PNL, s-a solicitat de către senatorul Puiu Hașotti, liderul grupului, înlocuirea cu domnul senator Raymond Luca, aici prezent.

Din partea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal s-a solicitat înlocuirea domnului senator Șerban Rădulescu cu domnul senator Staicu Florian, și am fost de acord.

Din partea Grupului parlamentar al PSD + PC, a fost înlocuit domnul Vasilică Radu Costin, de către domnul deputat Burnei Ion.

Din partea Grupului parlamentar al PSD + PC, domnul deputat Stanciu Anghel a fost înlocuit de domnul Teodorescu Horia, aici prezent.

Domnul Ioan Mang:

Întrebarea se referea doar la senatori, pentru că ...

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Îmi fac datoria de a prezenta situația înaintea votului.

Iar din partea Grupului parlamentar al Partidului Democrat-Liberal, doamna deputat Cristina Dobre, aici prezentă, o înlocuiește pe doamna deputat Monica Iacob-Ridzi.

Toate aceste lucruri fiind prezentate, deci trecem la procedura de vot.

Cine votează pentru, înseamnă în favoarea avizul favorabil. Cine votează împotriva, este de a nu acorda avizul nostru comisiilor reunite, domnului candidat.

Doamna Maria Stavrositu:

Pentru că domnul Mang a făcut precizarea, se referea numai la senatori, această întrebare a pus-o, pentru că în Regulamentul Senatului nu sunt permise înlocuirile la ședințele comisiei.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Mulțumesc, doamna deputat.

Tot, de asemenea, vă spun, la ședințele comisiei din Senat. Noi suntem într-o ...

Doamna Doina Burcău:

Suntem într-o comisie comună și nu există precizarea în Regulament.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Foarte bine că ați subliniat acest lucru, și vă mulțumesc.

Deci, la Senat există o procedură; la Camera Deputaților este altă procedură.

Procedura care se aplică grupurilor reunite este aceea pe care o convenim.

Așa cum ați văzut, s-a convenit ca să acceptăm ideea asta, toate grupurile parlamentare să-și înlocuiască absenții.

Am procedat ca atare. De fapt, aceasta este și procedura care a fost întotdeauna utilizată.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Absolut. Este corect din punctul acesta de vedere.

Și atunci, doamnelor și domnilor, să trecem la procedura de vot.

Cine este pentru acordarea avizului favorabil domnului candidat Daniel Funeriu?

Vă rog să ridicați mâna și cei doi secretari să numere.

15 voturi pentru.

Împotriva? Vă rog să ridicați mâna și să votați.

21 de voturi împotriva.

Abțineri? 2 abțineri.

Deci, vă rog să comunicați votul acum.

Doamna Doina Burcău:

Voturi pentru 15; voturi împotriva 21; abțineri 2; un coleg deputat nu a votat.

Domnul Sorin Cristian Dumitrescu:

Deci, este clar.

Vă rog să-l invitați pe domnul candidat Daniel Funeriu.

Doamnelor și domnilor, votul comisiilor reunite din Camera Deputaților și Senat au fost împotriva acordării unui aviz favorabil, deci nu se acordă avizul domnului candidat Daniel Funeriu.

Vă rog să-l invitați în sală și să rămânem un minut și să-l ascultăm; să-i dăm un minut, două cuvântul.

Domnule candidat Daniel Funeriu, probabil că ați aflat, vă aduc la cunoștință că în urma votului care a fost acordat de către Comisiile reunite de învățământ, știință, tineret și sport din cele două Camere ale Parlamentului, dumneavoastră nu ați întrunit numărul de voturi favorabile, în așa fel încât comisiile nu vă acordă avizul pentru a fi prezent în plen la votul de investitură a Guvernului Croitoru... Este prezent, cum să nu fie prezent? Deci, nu aveți un aviz favorabil. Îmi pare rău, este o veste care întotdeauna nu face nimănui plăcere să o comunice cuiva și v-aș ruga, în două, trei minute, dacă chiar doriți să vă adresați comisiilor reunite, vă invit cu plăcere să aveți această intervenție.

Domnul Daniel Funeriu:

Vă mulțumesc pentru cuvânt, domnule președinte. Eu personal am spus tot ceea ce aveam de spus în cadrul prelegerii mele, am răspuns întrebărilor cât am știut eu de bine. Mai departe această comisie s-a pronunțat. Fiecare și-a îndeplinit atribuțiunile cât a știu de bine, fiecare și-a rezolvat propriile conflicte de loialitate față de școala românească, așa cum a înțeles mai bine și aici se încheie cuvântul meu și vă mulțumesc pentru timpul pe care mi l-ați acordat, pentru timpul pe care vi l-ați luat pentru această audiere care, poate, a fost puțin mai lungă, dar, cred eu, și mai de substanță în care s-au discutat și probleme adevărate ale școlii românești și cred că s-au și exprimat câteva viziuni de viitor asupra școlii românești și în general despre modul de a face politică în această țară.

Vă mulțumesc foarte mult, domnule președinte.

Domnul Cristian-Sorin Dumitrescu:

Vă mulțumesc și vreau să vă spun, domnule candidat și vreau să mulțumesc și eu tuturor colegilor mei, pentru că am dovedit prin modul în care ne-am desfășurat astăzi activitatea că în comisiile noastre lucrurile se fac aplicat și cu toată considerația și cu tot respectul misiunii pe care o avem față de cei care ne-au trimis în Parlament.

Vă mulțumesc foarte mult și vă doresc o după-amiază plăcută.

*

Ședința s-a încheiat la ora 13,45.